

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 18
maandag 4 februari

jaargang 23 - 1996-1997

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Eredoktoraat voor "dappere Spaanse volk"

Doorluchtigheid troef

Op maandag 3 februari werden de eredoktoraten aan de KU Leuven uitgereikt. Op de academische zitting werden zowel de rektor als koning Juan Carlos in hun toespraak op de centrale rol die was weggelegd voor Europa. De koning van Spanje en het Belgische vorstenpaar kregen trouwens alle — internationale — aandacht. Naast de Spaanse vorst werden de Belgische dirigent Philippe Herreweghe en de professoren Ahmed Zewail en Martha Nussbaum gehuldigd. Alan Greenspan mocht zijn eredoktoraat reeds twee weken geleden ontvangen.

De omstrede benoeming van de Spaanse koning tot Leuvense eredoktor — omwille van "zijn grote persoonlijke verdiensten", maar ook als "een onderscheiding voor het dappere Spaanse volk" — zorgde voor bijzonder strenge veiligheidsmaatregelen (zie artikel p. 3). Als opperbevelhebber van het leger en vertegenwoordiger van zijn land, kan de vorst immers niet los gezien worden van de situatie in Spanje, waar volgens Amnesty International de mensenrechten nog steeds niet korrekt nageleefd worden (zie vorige Veto).

Mislukken

"Tal van doorluchtige en wereldwijd gerespecteerde personen hebben al de epitoga van onze Alma Mater ontvangen, en de gehuldigen van vandaag zullen die lange traditie voorzien van een zelden geziene glans en glorie." Met deze zin opende een glunderende rektor de academische zitting ter ere van de vier eredoktoren. De "Europese dimensie" in zijn toespraak concentreerde zich op kulturele integratie van de Europese volkeren. "Kulturele integratie betekent niet dat de eigenheid opgegeven moet worden. Kulturele integratie betekent integendeel bewustwording van kulturele verscheidenheid." De rektor voorspelde voor de eenentwintigste eeuw een "kultuur van de open grenzen, in het ideale geval zelfs een cultuur zonder grenzen." Tevens laakte hij de

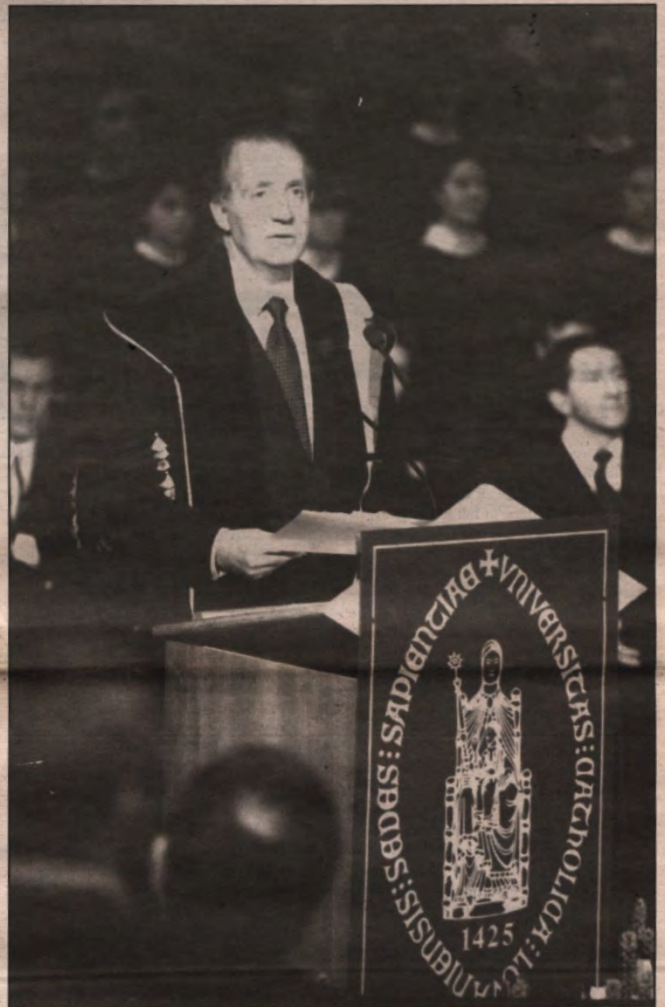
heersende nationalistische tendenzen: "Een provincialistische of zelfs nationale benadering van onze toekomst is bij voorbaat tot mislukken gedoemd," waarmee hij duidelijk verwees naar de nationalistische problemen met Spaans Baskenland, waar Spanje nog steeds mee te kampen heeft.

Het laudatio voor 'Zijne Majesteit Koning Juan Carlos Alfonso de Borbon y Borbon' werd uitgesproken door zijn promotor professor Mark Eyskens (CVP). In zijn toespraak schetste Eyskens vooral de persoonlijke geschiedenis van de vorst en de historische achtergrond waartegen Juan Carlos als koning ingehuldigd wordt. Na zijn eedaflegging — op zevenendertigjarige leeftijd — slaagde Juan Carlos erin "met buitengewone handigheid en psychologisch inzicht op korte tijd de vreedzame overgang te verwezenlijken van de diktatuur naar een waarachtige democratie", aldus de promotor. Ook de rol van de vorst in het verdere democratiseringsproces van Spanje werd gespierd omschreven als een opbevolgende van "gedurde initiatieven: een indrukwekkende reeks democratische hervormingen werd door de nog steeds franquistische Cortes (het Spaanse parlement, nvdr) gelooft, telkens met grote meerderheden, mede dank zij de invloed van de koning". Op de concrete rol die Juan Carlos hierin speelde, werd echter nauwelijks ingegaan. Wel verwees Eyskens naar "de grote schaduw die overreid bleef; het Baskische terrorisme van de Eta."

Gespierd

De staatsgreep van 23 februari 1980 werd uitvoerig en bloemrijk uit de doeken gedaan. Een bijwijlen patetische Eyskens verhaalde hoe de koning, op het moment dat hij gewerschoten en geschreeuw hoorde in de Cortes, "geen moment aarzelde. Hij nam via de telefoon contact op met de bevelhebbers van de voornaamste legereenheden en gaf hun de nodige richtlijnen. Radio en tv werden op de rebellen heroverd, waardoor koning Juan Carlos in zijn kantoor in het koninklijk paleis een doorslaggevende toespraak kon laten opnemen die om 1.23 u werd uitgezonden. (...) Hij veroordeelde de auteurs van de antidemocratische poging tot staatsgreep en hij riep op tot eenheid rond de troon." Maar welke vorst zou dit niet doen wanneer de monarchie bedreigd wordt?

Na het opspelden van de epitoga — een blauwe, met namaakbont afgeboorde sjerp — nam Juan Carlos het woord. Hij benadrukte het belang van de Europese Unie voor de uitbreiding van de welvaart en de vrijheid van de lidstaten. Hoewel de koning het sukses van de Unie als een internationale economische macht erkende, wees hij vooral op het zwakheid

van het politieke Europa. Hierbij laakte hij het gebrek aan internationaal optreden in het gebied van de Grote Meren en in het vroegere Joegoslavië: "(Dit) maakt ons op een erg wrede wijze duidelijk hoe beperkt de politieke invloed van Europa is buiten haar eigen grenzen in een streek waar barbaarsheid overheerst."

Pitje

Ook binnen Europa is Juan Carlos voorstander van een krachtadiger, grensoverschrijdende samenwerking. "Onze burgers vragen ons met steeds meer aandrang maatregelen te nemen inzake interne veiligheid. (...) In een ruimte zonder grenzen is het broodnodig om de middelen te bundelen en samen de strijd aan te binden tegen het terrorisme en andere vormen van georganiseerde misdaad, zoals het seksueel

vervolg op p. 2 en 3

binnenin

Finé

5

Nieuwpolitieke kulturelmedley Yesterday, all my dagvaardingen seemed so far away, now it seems as if they're here to stay. How I long for yesterday. Let it be, let it be, let it be. Whisper words of atomaschrijtjes. Mother Corruption comes to me. Help, I need some justice, not just any justice. Just Fine.

Supervrouw

12

Mijn hemelvrouw, met gouden hand, uw ronde torens, ijsteelballen, kom eten: mannen en planeten. Alles draait in mij. Maar door de witte vlokken door, tot diep onder de golven hoort mijn vuur, mijn liefde zich in de aars.

Radical Jewish Culture

13

If the child is five, if the child is five; and the devil is Dutroux, and the devil is Dutroux. Then Marchal is seven, Marchal is seven. This Jew has gone to heaven. If money is five, if money is five. Then Dassault is six, then Dassault is six. Then Spitzels is seven, Spitzels is seven. This Jew has gone to heaven.

(Auto)mobil

Hoe mobiel zijn wij? Het adagium "Mijn auto, mijn vrijheid" is allang niet meer wat het geweest is. Oplossingen voor uw files: p. 7 tot 11.

GROEPT

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.tl

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties begrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Kine en Loko

Met enige verbijstering heb ik het redactioneel van Veto 17 gelezen. Naar aanleiding van het nakende kine-dekreet, voerden de Gentse studenten actie; 'en wat doen de Leuvense studenten; zij sturen een persbericht'. De toon van het redactioneel was daarmee gezet: Loko doet heel weinig op gebied waar de studentenkoepel heel veel moet doen.

Als studentenvetegenwoordiger was ik nauw betrokken bij deze kine-materie. Het

punt is dat we een andere visie hebben dan de kinestudenten en -docenten. Veto had beter de eisen bekeken van de aktievoerders die het looft. Die pleiten voor de afschaffing van de hogeschoolopleiding kine en eisen dat kine een strikt universitaire opleiding wordt. Indien Loko onmiddellijk op hun kar was meegesprongen, had Veto ons een week later korporatisme verweten. Wij doen dus niet mee, maar omdat wij wel gemeenschappelijke bezwaren hebben tegen het komende dekreet, reageren wij met een gemeenschappelijk persbericht. De zaken werden in het redactioneel dus ver-

keerd voorgesteld.

Ik vind het jammer dat Veto een erg negatieve houding aanneemt tegenover Loko. Het laatste redactioneel was wel een droef hoogtepunt. Als Veto problemen heeft met de democratisch genomen beslissingen van Loko, dan mag het daar zijn kritieken bij geven. Ik vind het echter fundamenteel oneerlijk om de argumentatie, die tot deze Lokobeslissingen geleid heeft, te verwijzen of niet na te gaan, en dan op basis van onvolledige argumentatieve beslissingen van Loko af te breken.

Iedereen die op de vergadering aanwezig was, waar beslist werd voorlopig niet deel te nemen aan akties naar aanleiding van de zaak Dutroux, kan bevestigen dat deze discussie niet in de kiem gesmoord werd omdat 'dit niet tot het takenpakket van Loko behoort'. De discussie werd wel gevoerd. Maar uit het redactioneel van vorige week leidt de nietsvermoedende student iets heel anders af. Desinformatie heet dat.

Ludwig Deweghe
studentenvetegenwoordiger

Juan Carlos

Beste, een mogelijke verklaring voor dit eredoktoraat kan de invloed van Opus Dei aan de KU Leuven zijn. Bijvoorbeeld was er

de Orde van Theresianum, in de jaren zeventig gevestigd in twee pda's (Bongdennotenlaan, waar nadien ASLK-kantoor gevestigd werd, en Leopoldstraat). Deze pda's werden geleid door Spaanse lekenzusters van de Orde van Theresianum. De daar logerende Belgische studenten werden toen een bijzondere devotie bijgebracht voor de kerk en voor *la reina Maria Sofia* en *el rey Juan Carlos*. De studentes die daar legerden werden aangebracht door ondermeer professor De Paepe (Romaanse filologie), die met die studentes reizen ondernam naar Spanje. Vriendelijke groeten.

(naam bekend bij de redactie)

berichten

Kringraad verkies

Kringraad, het kringkoordinatie- en onderwijsluik van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), zoekt nog een tweede vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse Studenten, de Vlaamse studentenkoepel.

Voor deze functie moeten kandidaturen met motivatie binnen zijn en het kantoor van Kringraad, ten laatste woensdag 5 februari voor 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 7 februari 1997 in MTC 00.16. Aarzel niet ons te contacteren als je vragen hebt. Elke inlichting kan je krijgen bij Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel. 22.31.09, KU Leuven 37.89, fax 22.01.03, of via internet op [kria@kria.student.kuleuven.ac.be](mailto:kra@kria.student.kuleuven.ac.be)

Eredoktor

vervolg van p. 1
misbruik van kinderen.' Een uitspraak die zowel verwees naar de zaak Dutroux als naar de weigering van België om het echt-paar Moreno-Garcia uit te leveren, waardoor de diplomatieke betrekkingen tussen Spanje en België een tijd lang op een zeer laag pitje stonden. Een eredoktoraat als politiek 'glijmiddel' — zoals De Morgen het plastisch uitdrukte — wil dan wel eens helpen.

De toekenning van de andere eredoktoraten werd volledig overschaduwd door de aanwezigheid van koning Juan Carlos. Ook hun inhuldiging stond in het teken van de Europese éénmaking. Philippe Herreweghe werd gelauwerd omwille van zijn 'muzikale ontdekkingsstocht door het Europese verleden.' "Muziek", zo stelde de rektor, "kent geen grenzen, noch in tijd, noch in ruimte." Promotor professor Bosuyt preef de rol van Herreweghe in de produktie en promotie van hedendaagse muziek, zonder het muzikale verleden uit het oog te verliezen. "Hij fulmineert tegen een goedgekoopte massaproductie van even goedgekoopte muziek uit het verleden, die als gemakkelijk verteerbaar konsumptieproduct wordt aangeboden." De Lottifans zijn hierbij gewaarschuwd.

Ook de toekenning van het eredoktoraat aan Ahmed Zewail werd gekoppeld aan het Europa van morgen, "waarin de eksakte wetenschappen razendsnel evolueren." De grondlegger van de femtochemie slaat een brug tussen fysika, biologie en chemie.

Professor Steel, promotor van Martha Nussbaum en president van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte — een mannenbastion bij uitstek — dankte Nussbaum ondermeer voor de "zeer duidelijke vrouwenstem" die zij laat horen in "het hedendaagse filosofische gesprek". "In een bekende passage van de 'Republiek' wijst Socrates erop wat een verspilling van talent het zou zijn indien vrouwen met een echte liefde voor wijsheid uit de filosofische gemeenschap geweerd zouden worden. Het staat vast dat dergelijke verspilling vaak voorgekomen is in de geschiedenis van de wijsbegeerte." Waarvan akte.

Ann Bries
Annemie Deckx

vrije tribune

Hoe (auto-)mobiel is de Leuvense kotstudent?

Van burgemeester-senator-partijvoorzitter Louis Tobback kan men zeker niet ontkennen dat hij talent heeft voor het formulieren van one-liners. In het folderdje dat het nieuwe verkeersplan moest voorstellen aan de Leuvenaars staat een nieuw voorbeeld van dergelijk 'versneld denken'. "Studentenauto's horen niet thuis in de stad", zo meent het stadsbestuur, en wel omdat de afstand tussen kot en aula's steeds te voet of met de fiets kan worden afgelegd. Op het eerste gezicht lijkt een dergelijke stellingname niet onredelijk. Wellicht menen vele studenten dan ook het officiële standpunt van de stad terzake te kunnen onderschrijven. Maar het is nu eenmaal een kenmerk van one-liners dat er vaak een addertje onder het gras zit. Zo ook hier.

De 'oplossing' die het stadsbestuur vandaag voorstelt voor het mobiliteitsprobleem is er gewoonweg geen. Het weren van studentenauto's uit de stad is tegelijkertijd nutteloos en onrechtvaardig. Nutteloos is de maatregel omdat hij gedoemd is een druppel op een hete plaat te blijven. Het zijn niet de ongeveer 2.500 auto's van studenten die Leuven met verkeersproblemen opzaden. Ten eerste blijft een belangrijk deel van deze voertuigen gewoon buiten het stadcentrum (studenten te Heverlee). Ten tweede gaat het hier niet om constant en gekoncentreerd verkeer; in tegenstelling tot het gemiddelde woon-werkverkeer is het autogebruik van studenten niet gebonden aan de ochtend- en avondspits.

Ten derde is zo'n 'oplossing' in die zin boerenbedrog dat men door dergelijke maatregelen weliswaar tijdelijk de indruk kan geven dat het mobiliteitsprobleem in de stad onder controle is, maar binnen de kortste keren weer opgezadeld zal raken met nieuwe en andere verkeersstromen. Men vindt in detailwerk van dit althoo vaak een ekskuus om geen structurele maatregelen te moeten nemen. Want misschien zou de Leuvense kiezer dergelijke maatregelen wel eens minder kunnen appreciëren.

Hier ligt trouwens een tweede, rondtuit ergerlijk aspect van de officiële visie van de stad op 'student en auto': Tobback en de zijnen proberen het probleem op te lossen op de rug van dat deel van de Leuvense bevolking dat niet meespeelt als het om verkiesingen gaat, de studenten. De afwezigheid van een belangrijk deel van de feitelijke Leuvense bevolking in de besluitvorming is natuurlijk een veel ruimer probleem, dat hier niet ten gronde kan worden behandeld. In ieder geval blijkt hieruit

dat het huidige systeem van overleg stadstudenten niet voldoet en dat moet worden hagedacht over een meer structurele oplossing voor de problemen inzake studenten en stedelijk beleid.

De poging van het stadsbestuur om studentenauto's uit de stad te bannen is een schoolvoorbeeld van discriminatie. Er is namelijk geen enkel verband tussen de kern van de mobiliteitsproblemen en de aanwezigheid van studentenauto's in de stad. Is de auto van een student meer vervuilend of hinderlijker dan die van een gedomicileerde Leuenaar of van iemand die in de stad werkt? Neen toch? Men wil hier dus een onderscheid maken op basis van een totaal irrelevant criterium, wat de essentie zelf is van discriminatie in de juridische zin van het woord. Welnu, het criterium 'studenten/niet-studenten' is compleet irrelevant. Het onderscheid 'bewoners/niet-bewoners' zou al iets meer verantwoord zijn, maar tegenover de bedrijven die de stad van werkgelegenheid voorzien durft het stadsbestuur een dergelijke maatregel natuurlijk niet aan... en daarom moeten de studenten maar hängen.

Nochtans bezorgen de studenten — of ze nu met de auto rijden of niet — Leuven ook een belangrijke inbreng op het vlak van welvaart. Door hun verblijf en bestedingen in Leuven zijn ze een belangrijk deel van de feitelijke bevolking van de stad geworden en bezorgen ze de overheid rechtstreeks (kotbelasting) of onrechtstreeks (hogere omzet van de middenstand zorgt voor hogere fiscale opbrengsten) ruimere financiële middelen. Ten gronde zou het dan ook niet meer dan normaal zijn dat men studenten op dezelfde wijze zou behandelen als dat met de andere bewoners gebeurt. Daarom lijkt het mij niet overdreven te vragen dat de stad het mogelijk maakt dat studenten een bewonerskaart voor het parkeren kunnen verkrijgen.

Het strenge beleid van het stadsbestuur maakt het onmogelijk dat studenten zich als inwoner laten registreren. Bijgevolg kunnen ze ook geen bewonerskaart krijgen. Nochtans is hun situatie identiek dezelfde als die van de andere stadsbewoners. Waarom zou een pas afgestudeerde die zich in de stad laat inschrijven wel recht hebben zijn auto binnen de eigen wijk kwijt te geraken, terwijl hij een jaar eerder als student maar moest zorgen dat hij buiten de ring parkeerplaats vond? Eens te meer: het criterium dat de stad hanteert is dom en irrelevant en schiet het beoogde doel compleet voorbij.

De tegenwerping dat een dergelijke maatregel het mobiliteitsprobleem zou doen toenemen lijkt bij nader toezien geen hout te snijden. De meeste studenten-met-auto zijn geen kotstudenten en zouden dan ook niet onder het systeem van de bewonerskaarten kunnen vallen. Men zal nooit een zinnig onderscheid kunnen maken tussen hun auto's en die van andere passanten. In die zin is de uitspraak "Studentenauto's horen niet thuis in de stad" te lezen als "Auto's van kotstudenten horen niet thuis in de stad", hetgeen de discriminatie nog grover maakt.

Nu kan men als student opwerpen dat wij het goede voorbeeld moeten geven en dat een student inderdaad geen auto nodig heeft. In vele gevallen is dit laatste ook waar. Maar voor een niet onbelangrijk deel van de gevallen ligt de zaak toch een stukje moeilijker. Onder meer voor een aantal studenten die (deeltijds) werken ter financiering van hun studies is de auto geen luxe maar simpele noodzaak. De studentenbeweging moet zich ervoor hoeden door al te weinig genuanceerde standpunten deze groep in de kou te zetten en zo een deel van de eigen achterban in de rug te schieten.

Een studentenstandpunt kan zich vooroorlopig principieel te zijn en moet niet vooruitlopen op de politieke compromissen die bij de concrete uitvoering ongetwijfeld zullen komen kijken. Maar anderszins is het niet door bergen nieuwe regels dat problemen van deze aard het beste worden opgelost. We moeten er ons eerder over bezinnen of er geen bestaande maatregelen zijn die beter zouden kunnen verwijden. Konkreet: de verplichting die nu bestaat voor bedrijven om een aantal parkeerplaatsen te voorzien voor hun personeel. Het spreekt voor zich dat een dergelijke maatregel de automobiliteit doet toenemen. Maar veeleer dan nu te gaan pleiten voor een gelijkaardige verplichting ten opzichte van fietsende werknemers, kunnen we ervoor pleiten de eerste wettelijke verplichting op te heffen. Welk bedrijf haalt het in zijn hoofd uit vrije wil parkeerplaatsen aan te leggen voor het personeel? Zo kan een beperking van de regelgeving rond mobiliteit paradoxaal genoeg een eerste stap zijn in de richting van een leefbaar omgaan met verkeer. Milieubewustzijn moet niet altijd een synoniem zijn van steeds nieuwe en nieuwe reglementenbergen.

Frank Judu
lid van de werkgroep Mobiliteit van
Sociale Raad

Ik denk dus ik sterf

● In het belang van de patiënt. Van den Bossche wees niet dement. Met deze en andere slogans kwamen de Leuvense studenten kinesietherapie, logopedie en audiologie vorige week dinsdag massaal op straat om te betogen tegen het voornemen van onderwijsminister Luc Van den Bossche om hun opleiding naar de hogescholen over te hevelen. Met ongeveer 1.000 studenten — inclusief profs en assistenten — was het lang geleden dat Leuven nog zo'n grote en ludieke manifestatie had gezien, dit als opwarmertje voor de betoging van donderdag in Brussel, waar ongeveer 2.500 manifestanten aanwezig waren.

In Leuven waren de studenten logopedie en audiologie zeer herkenbaar aan hun Mickey Mouse-oren en brede rode mond. Nochtans viel er niet echt veel te lachen. De eisen waren 'zeer duidelijk: de studenten voelen zich bedreigd in hun universitaire opleiding, die zij ten allen prijze aan de Alma Mater willen behouden. Op 23 januari besliste de minister van onderwijs namelijk dat de drie opleidingen (kine, logopedie en audiologie) worden toegekend aan de hogescholen. Totnu toe bestaan er twee opleidingen naast elkaar: één op A1-nivo (drie jaar) en één op universitair nivo (vier jaar). De Leuvense kine-studenten vinden de ministeriële beslissing op z'n minst onlogisch, temeer daar het visiterapport voor de HOKT-opleidingen vernietigend was, terwijl de universitaire kine-opleiding wel een gunstige evaluatie kreeg. Opvallend feit was dat de betoging niet ondersteund werd door Loko (de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie).

Gewapend met toeters, trommels en ballen (neen, dit is geen tikfout) trokken zo'n duizend studenten van het sportkot over de Leuvense ring — en hielden er passant een zitakkie — via de Naamsestraat naar de hallen, waar halt werd gehouden in de hoop rektor Oosterlinck voor een reactie naar buiten te krijgen. "Ik voel me weer student", sprak de rektor, wat op gejuich werd onthaald. "We gaan de komende we-

ten verzamelen om de studenten toe te spreken. Voorzitter Rabau kantte zich in scherpe bewoordingen tegen de plannen van de minister. Op 6 april 1995 kwam de wet op de uitoefening van de kinesietherapie er eindelijk. Deze zorgde ervoor dat het beroep een wettelijk statuut kreeg, dat het — wetenschappelijk onderbouwde — onderwijsprogramma duidelijk werd omschreven en dat zo werd gestreefd naar een zor-

En Anemie, ze schrijft een redactioneel

(foto Ann Bries)

ken hard werken aan de eisen en zijn afgelopen week al druk bezig geweest." Nadere uitleg kregen de studenten voorlopig niet.

De geanimeerde stoet verplaatste zich dan met veel kabaal naar het bordes van het stadhuis, waar de pressen van de drie kringen, dekaan Pauwels en voorzitter Rabau van het Overlegforum Kinesietherapeu-

genverstreking van hoogstaande kwaliteit.

Toen minister Van den Bossche beroep aantekende bij het Arbitragehof tegen een beslissing van de federale regering om alle opleidingen op vier jaar te brengen, werd hij in het ongelijk gesteld. Dit zou betekenen dat de hogeschoolopleiding — tot nog toe drie jaar — evenals de universitaire,

Akties tegen eredoktoraat Juan Carlos

MLB met NSV in de sel

● Oals te verwachten, waren bij de uitreiking van de eredoktoraten vorige maandag ook wat dissidente stemmen te horen. Aktievoerders van verschillende politieke strekkingen verhieven hun stem en werden al snel opgepakt. Op die manier belandden een tiental studenten in de sel. Twee Baskische parlementsleden ondergingen hetzelfde lot.

Hoewel alles relatief rustig bleef, zagen ze zich genoodzaakt een aantal aktievoerende studenten op te pakken. Opvallend was dat zowel ekstreemlinks als ekstreemrechts het blijkbaar oneens waren met het eredoktoraat van koning Juan Carlos. Op die manier kwamen leden van de Marxistisch Leninistische Beweging (MLB) samen met die van het Nationalistisch Studentenverbond (NSV) in de sel terecht. Naar verluidt was de sfeer aldaar niet optimaal.

Twee leden van het MLB werden opgepakt toe ze aan de ingang van de aula betrappt werden met pamfletten. Daarop werd kritiek geleverd op de naleving van de mensenrechten in Spanje, en op het feit dat Juan Carlos nog door diktator Franco was aangesteld. De NSV'ers werden dan weer voorgeleid wegens het roepen van slogans tegen de monarchie en voor solidariteit met het Baskische volk. Ook de Volksuniejongeren deelden pamfletten uit tegen de diskriminatie van bepaalde bevolkingsgroepen en de schending van de mensenrechten in Spanje. Verder vonden ze een monarchie nu niet bepaald het toonbeeld van democratie, zeker niet als die, zoals in Spanje het geval is, een uitloper is van een diktatoriaal regime.

Maar niet alleen studenten lieten hun ongenoegen blijken over de uitreiking van het eredoktoraat aan de Spaanse vorst. Ook staatssecretaris Vic Anchaux en Volksuniepostkust Willy Kuijpers reageerden. Ze lieten aan rektor Oosterlinck weten uit protest de plechtige uitreiking van de eredoktoraten niet te zullen bijwonen.

Verder hebben twee Baskische parlementsleden een paar uur in nor doorgebracht. Toen de Spaanse koning samen met zijn Belgische ambtsgenoot

omstreeks half twaalf arriveerde, ontolden de beiden parlementairen een spandoek met daarop 'Freedom for the Basque People', en een Baskische vlag. Rijkswachters waren al snel ter plaatse om de twee 'herrieschoppers' in driedelig kostuum hardhandig weg te voeren. Vanuit de sel liet een van de Basken, om commentaar gevraagd via zijn GSM, zijn visie op de zaak weten. Karmilo Landa: "Door dit eredoktoraat uit te reiken gaat de KU Leuven blijkbaar akkoord met de schending van de mensenrechten in Spanje. Daar wilden we tegen reageren, maar toen werden we ten onrechte opgepakt. Ons recht op vrije meningsuiting is vandaag geschonden."

Slogans

Opvallend was de afwezigheid van het Katholiek Hoogstudentenverbond (KVHV) bij dit alles. Zij zijn gewoonlijk wel te vinden voor een aktie, zeker als het om solidariteit met nationale minderheden gaat. In verband met de eredoktoraten beperkten ze zich echter tot een fakkeltocht vorige week donderdag. Die organiseerden ze samen met de Volksuniejongeren.

KVHV-preses Hans Michiels geeft de redenen voor deze afwezigheid. "Om te beginnen waren de omstandigheden er niet naar om op diepgaande wijze aktie te voeren. We zouden in holle slogans vervallen zijn. Wel hebben we ons in een brief aan de rektor beklaagd over het eredoktoraat, maar daar is niet op gereageerd." Na licht aandringen geeft hij toe dat het KVHV aan de universiteit had moeten beloven geen aktie te voeren maandag. "Als we geweigerd hadden een verklaring in die zin te ondertekenen, mochten we niet naar de zitting komen. Op die manier konden we ook aan huiszoekingen en eventuele preventieve arrestaties ontkomen. Ja, het lijkt inderdaad wel wat op chantage."

Raf Gerits
Martijn Graumans

vier jaar zou duren. Van den Bossche besliste dan om de vierjarige opleiding aan de hogescholen toe te kennen, en berekende naast kinesietherapie ook logopedie, audiologie, voedings- en diëteler in dat programma.

Polarisatie

Deze beslissing, die het afgelopen weekeinde zonder enig overleg met de studenten genomen werd, veegt volgens hen de kwaliteitsnormen onder tafel. De studenten staan zowel een vierjarige A1- als een universitaire opleiding voor, maar vinden dat de keuzemogelijkheid gevrijwaard moet blijven. In maart '95 vond Van den Bossche nog dat de uitbreiding van de hogeschoolopleiding van drie naar vier jaar veel te duur zou uitvallen. Nu stelt dezelfde minister een uitbreiding van het HOKT én behoud van licenties aan de universiteit voor. De studenten vragen zich dan ook af of er nu plots geen financieel probleem meer is.

Maar vooral vinden zij het zeer onlogisch dat er nu geïnvesteerd zal moeten worden in de uitbreiding van de hogeschoolopleiding, terwijl deze op universitair nivo reeds bestaat. Het zal volgens hen tien jaar duren eer er op de hogescholen eenzelfde opleidingsnivo als aan de universiteit wordt bereikt. Toch "willen wij

klaar en duidelijk stellen dat wij niet wensen uitgespeeld te worden tegen de hogescholen." Nochtans is de polarisatie tussen universiteit en hogeschool de reden voor het uitblijven van de steun van Loko, de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Loko stond in het begin wel achter de basesen van de studenten kine, logopedie en audiologie. Vanwaar dan deze terughoudendheid? Frank Ribbens, vrijgestelde van Kringraad: "Het eerste persbericht dat werd opgesteld, was veel te negatief over het Hobu. Voor Loko primeert de kwaliteit van het onderwijs, dat is belangrijker dan de vraag of de opleiding van universitair of van hogeschoolnivo moet zijn. De studenten kine gaan veel verder dan wat de GAV (Gemeenschappelijke Algemene Vergadering van Kringraad en Sociale Raad) beslist heeft. Dat lijkt op korporatisme, en daar willen wij niet aan meedoen."

Beeld

Het probleem als zouden er teveel kinestudenten zijn moet volgens de studenten genuanceerd worden. "Dit probleem is namelijk vooral van geografische aard." Assistent Dirk Lembrechts licht toe: "Men spreekt van een te grote instroom bij de opleidingen kine, logopedie en audiologie, het probleem is echter dat de spreiding in Vlaanderen te wensen overlaat. In Gent lopen er nu drie parallelle opleidingen, in Brussel, Antwerpen en Leuven zijn ze ook voorzien. De Limburgse universiteit daarentegen heeft deze opleiding niet op haar programma staan. Een betere spreiding zou dan ook dit — volgens mij vertekende — beeld kunnen verhelderen."

Buitenlandse fakulteiten steunen de studenten kine, logopedie en audiologie. De Leuvense studenten worden ook gesteund door de studenten geneeskunde, die "zich achter het statuut van 6/4/95 scharen" en vinden dat "de beslissing van de minister overhaast is genomen, zonder voorafgaandelijk debat met alle betrokken partijen. Het a priori toekennen van de basisopleiding aan de universiteiten vanuit de rede-nering dat de hogeschoolnivo inferieur zou zijn aan dat van de universiteiten is even onaanvaardbaar als het overhaaste voorstel dat nu ter tafel ligt."

Ann Bries

Van 266 naar 150 kilo per inwoner

et een aktie en nieuwjaarsbrief op het stadhuis vorige donderdag besloot de BBL (Bond Beter Leefmilieu) haar veertiendaagse inzake afvalpreventie. Dat er op gemeentelijk vlak nog serieus gesleuteld kan worden om de afvalberg te verkleinen, staat voor de organisatoren onomstotelijk vast. Hiertoe is het nodig dat het milieukonvenant goedgekeurd en uitgevoerd wordt. Dat is een basis voor afvalpreventie en -beheersing. Daarnaast zijn er een aantal opties, die het effect van de maatregelen nog moeten versterken. Voor Leuven moet het haalbaar zijn de afvalproductie verder terug te dringen. De universiteitstad zit weliswaar met duizenden mikrohuishoudens, de studenten dus, maar volgens de BBL hoeft dat geen probleem te zijn, als men maar een ander afvalbeleid voert. Milieuschepen Arthur Van Zeebroeck formuleerde een antwoord plaatsen, waarbij hij wees op de positieve resultaten die Leuven reeds geboekt had. "Maar we mogen natuurlijk niet op onze lauweren blijven rusten. Verdere inspanningen zullen geleverd worden."

tie, dus — heeft beoogd, en wil daar nu verandering in brengen. Daardoor zou ook de bouw van nieuwe verbandingsovens overbodig worden, een plan van minister van leefmilieu Kelchtermans. Schepen Van

bezig met een doorgedreven vorm van afvalpreventie. De productie per inwoner werd teruggedrongen tot 136 kilo, gewoon grof huisvuil inbegrepen. Is dit een mirakel of gewoon gezond verstand? Als het werkt,

tiek uit toch wel onverwachte hoek? "Ovam gelooft niet in gemeentelijke oplossingen van het afvalprobleem. Zij willen alles op Europees niveau regelen. Maar als je ziet wat er met bijvoorbeeld de ekotaks is gebeurd, kan je toch niet meer geloven in een Europese regelgeving die resultaat boekt?"

Dat er met afvalverwerking serieuze (financiële) belangen gemoeid zijn, bewijst de houding van de intercommunale die Dilbeek bedient. "Wij werden door hen te-

'Preventie' is dus het sleutelwoord. Hierbij verwijst de BBL naar de ladder van Lansink. De naam van deze Nederlandse wetenschapper werd gegeven aan een systeem dat bovenal afvalpreventie vooropstelt. Achtereenvolgens komen dan hergebruik, recycling en tenslotte verbranding en sortering. De BBL stelt dat de overheid nooit de bovenste sport van deze ladder — preven-

Zeebroeck benadrukte dat de stad de befaamde ladder kende, "maar kwa verbranding staan we nog nergens in onze streek. We moeten daar realistisch in zijn."

Een kwasi modelvoorbeeld van hoe het wel kan is Dilbeek. Daar is men sinds 1990

waarom volgen andere gemeenten dit voorbeeld niet? Projektkoördinator Luk De Rooms: "Dit project is een kwestie van de beroemde 'kloof met de burger' te overbruggen. We hebben kleine werkgroepen opgericht, die een zeer duidelijk omschreven takenpakket kregen. Er is gewerkt op twee pijlers: GFT en drankverpakkingen."

Door een systeem van thuiscompostering werden zelfs de stoutste verwachtingen van het Milieu Overleg Dilbeek overtroffen. Ook het terugdringen van tetrabrikverpakkingen bleek een groot succes, dankzij de intensieve samenwerking met melkboeren en de kleinhandel en zo. Nochtans wordt het project in de scholen stevig tegengewerkt door de verpakkingsindustrie. De ironie wil trouwens dat precies Tetrapack zijn maatschappelijke zetel in Dilbeek heeft. Luk De Rooms: "Ook Ovam (de Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) probeerde het project van Dilbeek in diskrediet te brengen en noemde de sifers overtroepen. Het schepencollege weerlegde deze stelling en Ovam werd teruggeloten." Vanwaar de zware kri-

ruggeloten naar de Middeleeuwen en afgeschilderd als een ouderwetse gemeente waar je zelfs geen wegwerpluiers mag gebruiken," aldus De Rooms. De intercommunale deed een oproep aan de omliggende gemeenten om in hun systeem te stappen. Een luierwasiendient heeft de gemeente echter nog steeds niet, alhoewel luierfabrikanten en wasdiensdien reeds zelf hun diensten aanboden. "Niet alles tegelijk, hé, het is beter van klein te beginnen en dan verder te werken."

Volgens Luk De Rooms steunt het hele project op communicatie van drie partijen: politici, ambtenaren en vrijwilligers. Onder leiding van professor Wildemeersch van de afdeling Sociale Pedagogiek van de KU Leuven werd een model uitgewerkt dat het maatschappelijk debat moest stimuleren. Zij volgt het project ook op. "Dit is geen mirakelproject, maar het resultaat van voortdurend overleg en bijschikking op alle niveaus." Benieuwd of dat in Leuven ook mogelijk zal zijn. Schepen Van Zeebroeck was alvast van goede wil.

Alles wat je al had willen zeggen, maar nog nooit durfde...

ALMA
de grote
ALMA-enquête

donderdag 6 februari

's middags en 's avonds, in elk ALMA-restaurant

Doe mee en zeg ons:

- * wat zeker moet blijven
- * wat zeker moet veranderen
- * tips, wenken, suggesties, ...

Kans gemist? Je suggesties blijven welkom! Je vindt een suggestiebuis in elk restaurant. En voor de netsurfers: Usenet, Newsgroup kuleuven.alma of World Wide Web, URL <http://www.alma.kuleuven.ac.be>

Onderwijsraad richt werkgroep over semestereksamens op

De Onderwijsraad besliste afgelopen donderdag een werkgroep op te richten over de invoering van semestereksamens in de eerste kandidatuur. De Onderwijsraad moet daarover advies uitbrengen tegen eind maart, omdat de academische overheid al in september met de nieuwe jaarindeling wil starten.

Het Gemeenschappelijk Buro (Gebu), de rektor en zijn ploeg, vroeg aan de Onderwijsraad, adviesorgaan van de academische overheid, een dringend advies over de invoering van semestereksamens in de eerste kandidatuur. In zijn vraag aan de Onderwijsraad drukte het Gebu zijn bezorgdheid uit over de moeilijke overgang van secundair naar universitair onderwijs en over de lage slaagsijfers in de eerste kandidatuur. Het ziet een oplossing in een semestersysteem. Tot dusver is er echter geen wetenschappelijk onderzoek gevoerd naar de effecten van een semestersysteem.

Het Gebu beweert te handelen in het belang van de student — de slaagsijfers zouden met enkele procenten stijgen —,

maar laat de Onderwijsraad de kans niet zo'n onderzoek op te zetten. De Onderwijsraad moet zijn advies immers tegen eind maart formuleren. Bovendien liet het Gebu de Onderwijsraad weten met de zaak door te gaan als de Onderwijsraad geen zwaarwichtige tegenargumenten kan aanvoeren. De ware beweegreden, zo bleek ook op de vergadering van de Onderwijsraad, zijn de dalende inschrijvingen. Een semestersysteem verkoopt namelijk beter bij toekomstige studenten en hun ouders.

Enkele weken geleden nog bevestigden de studenten hun standpunt tegen semestereksamens. Zij zien meer heil in een aantal alternatieven, die vooral bestaan uit een hernieuwd oriënteringsbeleid en een betere begeleiding van eerstejaars. De proefexamens spelen een belangrijke rol in die begeleiding en de studenten willen niet dat de proefexamens hun waarde verliezen door ze te vervroegen naar november of door ze een bindende evaluatie te geven.

(wd/fr)

“De mensen geloven niet meer in politiek, anders zouden ze wel lid worden van een partij”

Is we meneer De Croo mogen geloven, dan is de voorzitter van de VLD-jongeren, Eric Finé, een gefrustreerd man. Dat zei hij in zijn nieuwjaarstoespraak. In een interview met De Standaard verklaarde Finé dat het tijdperk van de oude garde afgelopen is en dat zij plaats moet maken voor de jongere generatie. Alleen op die manier kan er volgens hem iets fundamenteel veranderd worden aan de huidige gang van zaken in de Belgische politiek, en bij de VLD in het bijzonder.

Eric Finé: «Ik had van De Croo eigenlijk geen andere reactie verwacht op mijn uitspraken. Voor die mensen is het momenteel heel moeilijk te begrijpen hoe snel en vooral in welke richting de dingen allemaal evolueren. En als de voorzitter van de jongerenpartij dan vraagt dat de helft van de partij opstapt, is het normaal dat zij zo reageren.»

Veto: Voelt u zich dan nog thuis in die partij, als jongerenvoorzitter?

Finé: «Als jongerenvoorzitter heb ik altijd een zeer grote onafhankelijkheid bepleit ten opzichte van de moederpartij. Wij leunen kwa gedachtengoed nauw aan bij de VLD, maar daar houdt het dan mee op.»

Veto: U pleit voor een aantal veranderingen in de politiek: dekumulatie, afschaffing van het cliëntelisme en dergelijke. Zijn deze formele veranderingen voor u de politieke vernieuwing?

Finé: «Absoluut niet. Maar ik wil eerst iets anders kwijt. U spreekt over politieke vernieuwing. Maar er is een groot verschil tussen politieke vernieuwing en nieuwe politieke cultuur. Politieke vernieuwing hebben we intussen gehad. Dat was een intern partijpolitiek gebeuren waarbij vooral geprobleerd werd om de leden nauwer te betrekken bij het beleid van de partij. Een aantal partijen hebben daar op ingespeeld; Agalev, Volksunie, de CVP een beetje. De mensen die voor politieke vernieuwing pleit hebben, beseffen nu — versterkt door onder andere de witte mars — dat zij dat niet kunnen waarmaken binnen hun partij. Nieuwe politieke cultuur is eigenlijk politieke vernieuwing, maar dan over de partijgrenzen heen.»

Worst

Veto: Maar als u mensen samenbrengt uit verschillende strekkingen, dan is die nieuwe politieke cultuur toch wars van enige ideologie en alleen maar toegespitst op formele veranderingen. Want ideologisch staan die mensen toch soms diametraal tegenover elkaar.

Finé: «Absoluut, maar dat hoeft zeker niet te leiden tot een soort van eenheidsworst. Het is 'het einde van de geschiedenis', zoals Fukuyama zegt. Ideologieën verdwijnen en er ontstaat een soort van eenheidsdenken. Dat is ook een kapstok die een aantal mensen binnen de VLD toelaat zwaar te fulmineren tegen dit partijoverstijgend project. Ze vinden dat het liberalistische gedachtengoed genoeg in zich heeft om als ideologie van de eenentwintigste eeuw te kunnen dienen. Contacten met andere partijen zijn niet nodig. Dat is bijna de klassieke verdediging. Maar wil men tot een echt ideologisch debat komen, dan moeten al de partijen kanalen openen, zodanig dat men democratisch kan debatteren.»

«Een voorbeeld. Privatisering is een echt liberaal dogma, als het ware. Wel, wie privatisert er hier in België? Dat is een roomsrood kabinet. Maar vraag eens aan een socialist of privatisering in zijn ideolo-

gie past. Wij hebben een ideologisch debat nodig zodat er in onze samenleving permissieve keuzes gemaakt kunnen worden. Om vandaag een vanuit de basis gevoed ideologisch debat te kunnen voeren, moet er ingegrepen worden in de interne politieke keuken, maar ook in de subcultuur van de politiek.»

Veto: Waarom trekt u daar niet uw conclusies uit en stapt u niet op uit zo'n verstarde partij om iets nieuws te beginnen?

Finé: «Ik ben voorzitter van een jongerenbeweging die onafhankelijk staat van de VLD. Maar daar valt natuurlijk iets voor te zeggen. Ik weet het niet.»

Veto: De ideologische invulling van die nieuwe politieke cultuur is er niet, want er moet over gedebatteerd kunnen worden. Maar dan kan dat toch niet resulteren in zoiets als een nieuwe partij?

Finé: «De vraag is of dat nodig is. Ik kan verwijzen naar Italië waar op een bepaald moment een aantal mensen van goede wil samen op een lijst gingen staan, de zogenaamde Olivo-koalitie. Die hebben ook geen vastomlijnde partijstructuur. Ze hebben wel een gezamenlijk project, dat ze prioritair vinden aan het ideologische. Als u dan kijkt naar wat zij op korte termijn gerealiseerd hebben...»

Veto: Is de crisis in België van die mate dat daar nood aan is?

Finé: «Heeft u daarstraks het nieuws gehoord? Al die PS-schandalen. Dan moet ik op die vraag toch niet antwoorden.»

Veto: Waarin kan een nieuwe koalitie verschillen van bijvoorbeeld een roomsrode of roomsblauwe?

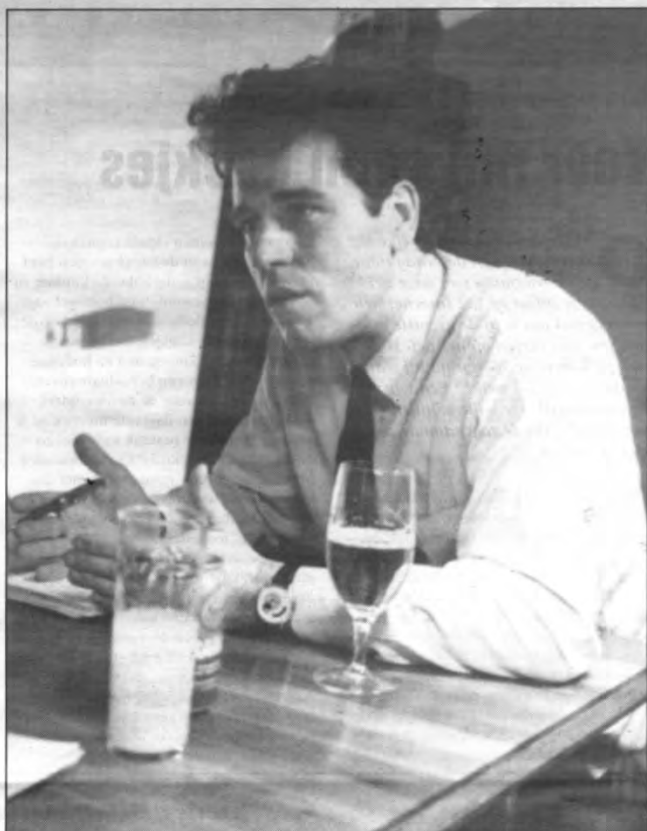
Finé: «Ik hoor dat de oppositiepartijen het ontslag vragen van de regering. Dat zou een zeer slechte zaak zijn voor de nieuwe politieke cultuur omdat de oude krokodillen — zoals de VLD-voorzitter zegt — het in alle partijen voor het zeggen zouden hebben. Een nieuwe regering zou gewoon meer van hetzelfde zijn.»

«Wat verwacht ik van een regering die zou werken volgens de principes van de nieuwe politieke cultuur? Ten eerste dat zij bij de totstandkoming van haar programma uitsluitend belang hecht aan de beslissingen van het parlement. Met andere woorden: het parlement moet de komende vier jaar zeggen wat de regering moet doen.»

Veto: Hoe wordt dat concreter ingevuld?

Finé: «In de nacht van de verkiezingsuitslagen, begint men nu te konkelfoezen. Aan de hand van de machtsverhoudingen gaan de partijvoorzitters dan een programmaatje samenstellen, zodanig dat de ene koalitiepartner niet meer succes kan boeken dan de andere. Wij willen dat anders. Binnen de week na de verkiezingen stelt men een parlement samen en dan moet er in commissies gedebatteerd worden over de toestand van het land en wat de plannen van de verkozenen zijn. Dat plan moet een weerslag zijn van datgene waarmee de partijen naar de kiezer trokken. Pas dan kan men op zoek gaan naar een regering die dat plan wil uitvoeren. En dat moeten geen parlementsleden zijn, dat kunnen technocraten zijn, intellektuelen... En elk jaar komt de minister aan het parlement uitleggen hoever het staat met zijn opdracht. Ten tweede moet de invloed van de burger op de politiek vergroten; invoeren van het referendum, afschaffen van de lijststem, afschaffen van de kiesplicht.»

«Er moet verandering komen in de subcultuur die de politiek is; de omgangsvormen, het taalgebruik... elementen die enkel begrijpelijk zijn voor de leden van de subcultuur. Politiek moet toegankelijk

MMMMmmelk

(foto Dirk Bernard)

worden. En dat geldt ook voor de administratie. Men moet klantvriendelijker worden, politieke benoemingen afschaffen, belangengroepen institutionaliseren. Men moet aanvaarden dat mensen voor belangen opkomen, zich organiseren en op die manier het beleid proberen te beïnvloeden. Die mensen moeten de officiële status van lobbyist krijgen. En de senaat zou dan een soort van forum kunnen worden om die mensen te horen.»

Studie

«Een ander element is de afschaffing van het cliëntelisme en het herbalanceren van de verhouding tussen kabinetten, regering en parlement. De kabinetten moeten afgeslankt worden tot vijf à zes mensen. Verder moet de minister ondersteund worden door de administratie. Nu zijn de kabinetten een parallelle administratie. Ook bij de studiediensten van elke fractie moet er wat veranderen. Die diensten moeten niet afgeschaft worden maar eëngemaakt, zodat alle parlementsleden erop kunnen steunen. Nu is het al te vaak zo dat de parlementsleden aan de studiediensten van hun partij vragen wat ze moeten vertellen in het parlement. Zo herstel je het evenwicht tussen parlement en regering, maar ook de taak van het parlementslied.»

Veto: Hoe denkt u hervormers samen te brengen?

Finé: «Hoe vinden 'mensen van goede wil' mekaar nu? Door interviews zoals dit te lezen bijvoorbeeld. We lezen artikelen van mekaar en zo ontstaat er een wisselwerking. Maar we moeten opletten voor rekuiperatie, bij de bevolking kan dit immers zo overkomen.»

Veto: Hoe stapt u daarmee naar de kiezer. Krijgen de mensen van goede wil een kruisje achter hun naam op de kiesbrief?

Finé: «De praktijk, dat zou je aan een poli-

ticus moeten vragen. Wij zijn nog maar bezig met ideeën.»

Veto: Denkt u dat er in die nieuwe politieke cultuur voor Guy Verhofstadt een rol is weggelegd?

Finé: «Een heel belangrijke rol. De man is een volbloed-democraat, hé! Zodanig zelfs dat hij zich vorige keer heeft laten beïnvloeden door mensen die achteraf gezien helemaal niet democratisch bleken te zijn. Maar hij worstelt ook met dat dilemma. 'Hoe moet ik mij als goedommenend politicus in België gedragen?' Moeten we ons nog een aantal maanden op de achtergrond houden? Kijk, mensen als Vanhecke, Debatseleer, Verhofstadt en Anclaus zijn met veel meer bezig dan ze doen uitschijnen. Ze maken dezelfde analyses. En dat is nieuw in België, hé.»

Veto: Wie wordt volgens u de beste voorzitter van de VLD?

Finé: «Nu ga ik een diplomatisch antwoord geven (aarzelt). Als de VLD werkelijk de partij van de witte burger wil worden... als dat mogelijk is... (aarzelt lang), dan zal toch de juiste man voorzitter moeten worden.»

Veto: Verhofstadt dus?

Finé: «Hij is nog altijd geen kandidaat. Maar kijk, de VLD heeft al veel veranderd. Bijvoorbeeld de voorzitterverkiezingen: iedereen kan zich daarvoor kandidaat stellen.»

Veto: Is dat geen schijn-democratie?

Finé: «Maar neen, iedereen heeft de kans zich te profileren en diners af te schuimen zoals De Croo. En die mensen wordt niets in de weg gelegd. Dat is niet zoals bij de CVP, waar men een kandidaat-voorzitter plotseling duidelijk maakt dat hij te weinig BTW op zijn villa heeft betaald. Binnen die partij heeft men Pinxten erg duidelijk gemaakt dat er — als hij zijn kandidatuur terugtrekt — voor zijn gerechtelijk dossier wel iets kan gearrangeerd worden.»

Annemie Deckx
Raf Gerits

Geen privacy op het Internet

Voor mij geen koekjes

In iedereen zijn neus in elke site kan steken rijst de vraag naar de bescherming van onze privacy. Als je inlogt op het Internet heb je het gevoel dat je in de grootste anonimiteit kan surfen op het net. Is dit wel zo? Laten we sporen na bij wat we doen en zo ja, welke? Eén van deze sporen die we willens nilens achterlaten zijn de zogenaamde cookies of koekjes.

Alhoewel het doorsturen van cookies reeds maanden mogelijk was, bleven ze voor de gebruiker handig verborgen. De enige sleutel om hun bestaan te achterhalen was een file, namelijk cookies.txt, dat alle gebruikers van het Internet zullen terugvinden op hun harde schijf. Wat is dit nu en wat kan je eraan doen? Een cookie of koekje is een informatiepakketje. Zo'n koekje wordt door de browser (bijvoorbeeld Netscape Navigator of Internet Explorer) naar de server gestuurd van de site die je wil bekijken. Op dat ogenblik bevat het koekje het nummer dat jouw PC krijgt op het Internet (Internet Protocoladres) en de naam en het versienummer van je browser. Nadat de webbrowser zo'n informatiepakketje heeft doorgestuurd, kan de server op zijn beurt ook koekjes terugsturen. De webserver zoekt dan de browser om dit koekje bij te houden op jouw harde schijf en het de volgende keer als je de site bezoekt opnieuw te presenteren.

Het bestaan van die informatiepakketjes heeft een aantal voordelen. Zo kan in zo'n koekje de veranderingen worden opgeslagen die je aan een site hebt toegebracht. Zodat je nadien de site — met de wijzigingen — automatisch kan terugzien als je de pagina weer opent. Toch kunnen in zo'n koekje ook gegevens worden opgeslagen, die je misschien liever niet meedeelt. Sommige firma's hebben zich gespecialiseerd in 'targetted marketing', zij zorgen voor het beheer van advertenties op het net. Zo kan het zijn dat als je rondsufert je plotseling de waarschuwing krijgt dat 'focalink.com' jou een koekje wil geven. Wel, Focalink Communications is zo'n firma. Zij gebruiken die koekjes om ervoor te zorgen dat je niet steeds dezelfde advertentie ziet op het Internet. Als de gebruiker de advertentie van het produkt X van de firma Y al heeft gezien dan zal Focalink ervoor zorgen dat je de volgende keer de advertentie van het produkt W van de firma Y ziet.

Inbreuk

Een ander gebruik van cookies is het volgen van de gebruiker van jouw site. Op

die manier kan men eksakt nagaan op welke pagina's van de site je geweest bent en wat je er hebt aangeklikt. Zo kunnen zij bijvoorbeeld advertenties op hun webpagina tonen die volledig zijn afgestemd op de informatie in die koekjes. Dat zou dan overeen moeten komen met de interesse die je toonde voor een bepaalde website. Zoiets is erg leuk voor de adverteerders, maar het is wel een flagrante inbreuk op je privacy. Toch is die praktijk vaak niet zo onschuldig als ze lijkt, en kan de bekomen informatie gebruikt worden voor het aanleggen van marketingdatabases en -profielen. En dit alles zonder dat je van iets weet of erin hebt toegestemd. Er zijn ook wel enkele beperkingen. Koekjes zelf kunnen niet gebruikt worden om de identiteit van de gebruiker te achterhalen of meer informatie te vergaren dan buiten wat jouw webbrowser al heeft doorgestuurd. Met koekjes kan men ook geen surfer volgen van de ene site naar de andere.

Wat kan je eraan doen? Je kan bij Netscape Navigator 3.0 geen koekjes weigeren. Je kan wel instellen dat je een waarschuwing krijgt. Dat doe je zo: kies 'Options' en

Surf Me

Deze week surfen we naar een interessante site over naamkunde. De Geonomesite brengt je op de hoogte van de verspreiding van je familienaam in België. Je tikt in een daarvoor voorziene balk de naam die je zoekt. Geonome levert je dan het resultaat in de vorm van een kaart van België, waarop de verspreiding van je naam is ingekleurd. Zo kan je duidelijk zien waar je roots liggen in dit Belgenlandje. Wij namen de proef op de som en tikten enkele minder bekende familienamen, die we zelf ongeveer wisten te situeren. Bijvoorbeeld 'Espeel'. Vanuit genealogisch oogpunt kunnen we deze naam vertalen door 'van Spanje'. Uit het resultaat blijkt dat er inderdaad niet teveel Espeels in België rondlopen en dat ze duidelijk te concentreren zijn rond Ieper en Kortrijk. De twee bolletjes rond Leuven zijn waarschijnlijk achtergebleven studenten. De site heeft echter enkele negatieve punten. De weergave van de familienamen op de kaart is slecht te gebruiken bij veel voorkomende familienamen. Er is ook het probleem dat er te weinig plaatsen op de kaart zijn aangeduid. Je hebt dus enkel een benaderend resultaat. Een lijst van familienamen per gemeente zou hier een oplossing kunnen bieden. U vraagt zich natuurlijk af waar zij deze persoonlijke informatie halen. In het geval van Geonome haalt Abraham zijn mosterd bij Infobel, een op het Internet te raadplegen telefoonids. Deze laatste site is terug te vinden op <http://www.infobel.be>. Je moet hier enkel beschikken over een familienaam en de woonplaats om het nummer te vinden. Je kan ook omgekeerd te werk gaan en alleen zoeken op het telefoonnummer. Zo kom je de naam van de abonnee te weten. Dit kan het probleem oplossen van onbekende telefoonnummers in je portefeuille of in die van je vriend of vriendin.

Jan Govaerts

<http://www.metaphor.be/geonome>, <http://www.infobel.be>

vervolgens 'Network Preferences'. Klik op 'Protocols' en zet een vinkje voor 'Accepting a cookie'. Op die manier zal je steeds gewaarschuwd worden als een server jou een koekje wil geven. Het beste is zo'n koekje enkel te aanvaarden als het je een

duidelijk voordeel oplevert. Anders weiger je gewoon.

Pieter Van Heck

bron: Pc (juni 26 1996) en Click (november 1996). Interessante artikels vind je bij <http://home.zdnet.com>

Geschiedenis van Ulyssis in een handomdraai

Ulyssis: wie, wat, wanneer en zo ja: waarom?

Ulyssis, of voluit 'Unix Lovers Yield Student Services and InternetSupport', is een vereniging van en voor studenten die als doel heeft het computergebruik in het algemeen en het Internet in het bijzonder te stimuleren en te begeleiden. De toegangsdrempel tot de computer en het Internet ligt voor vele studenten eerder hoog. Ulyssis probeert deze te verlagen, door het organiseren van allerlei activiteiten en het onderhouden van een permanente helpdesk. Voor de gevorderde Internetgebruiker biedt Ulyssis Unix-accounts aan.

Tijdens het academiejaar '94-'95 begonnen een paar illustere studenten van de faculteit Letteren te experimenteren met een eenzame linuxmachine. Van een avondse pc uit de computerklas wisten ze na een paar weken schroeven, vloeken, installeren en veel slapeloze nachten hun eerste server op te zetten. Ezra Van Ever-

broeck en Jan 'Jacko' Guldentops richtten die machine in als www-, gopher-, en ftp-server. Met de steun van de Dienst Informatieverwerking van de faculteit Letteren werd het machinepark stap voor stap uitgebreid. Na anthraciet (de server) kwam er zo ruby bij. Met ruby kwamen ook de users: gebruikers die op deze systemen e-mail gebruikten, en het Internet verkenden. Vanaf het academiejaar '95-'96 werd het hobbyprojectje omgevormd tot een heuse organisatie: Ulyssis.

De medewerkers-systeembeheerders van het eerste uur zetten hun schouders achter de vereniging. Het machinepark werd uitgebreid, er kwamen twee usermachines (ruby en tristan), die later samengebracht werden in één krachtige machine voor de ongeveer 200 users of gebruikers, genaamd 'uly2'. Nu zitten we aan de tweede generatie Ulyssis-ers, en bij het begin van dit academiejaar werden een paar grondige hervormingen doorgevoerd. De namen van de machines werden veranderd, en Ulyssis kreeg zijn eigen domein: waar de machines vroeger deel uitmaakten van het netwerk van Letteren (arts.kuleuven.ac.be) hebben ze nu hun eigen stukje van het Kulnet (ulyssis.student.kuleuven.ac.be).

Dit jaar heeft Ulyssis al een hele resem introductiesessies achter de rug, het eerste cyberkafé ligt ook al in het verleden en op 19 november was er de lezing over reclame op het Internet. In het vooruitzicht liggen nog een cyberkafé, een lezing over Telenet door minister-president Van den Brande, en

nog een paar introductiesessies, vooral gericht op thesistudenten. Vanaf de krokusvakantie richt Ulyssis zich bovendien expliciet tot deze thesistudenten, die vaak met schijnbaar onoplosbare computerproblemen geconfronteerd worden. En op dit moment loopt de HTML-wedstrijd, die de studenten met de mooiste homepages bekroont. Welkom in de wonderde wereld van de computerfreaks.

Quinten Boijen

Uw Fantasy & SF winkel in Leuven

Tiensestraat 155
Tel: 29.29.84

Het Oog des Meesters

MAGIC
The Gathering™

88 **I-DO COPY** **118**

Tiensestraat **KOPIËREN • DRUKKEN • PRINTEN • ONTWERPEN** Tiensestraat

9 - 19 u. **Maandag t/m Donderdag** **9 - 22u.**
9 - 19u **Vrijdag** **9 - 20u.**
gesloten **Zaterdag** **10 - 17u.**

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

Studenten stellen alternatief mobiliteitsplan op

Over de grens van de kritiek

Uanaf één december jongstleden is de eerste fase van het nieuwe verkeerscirculatieplan voor de Leuvense binnenstad van kracht. In 1999 zou het volledige mobiliteitsplan voor Leuven voltooid moeten zijn. Het mobiliteitsplan is al meermaals vanuit verschillende hoeken onder vuur genomen. Ook de studenten zijn niet echt gelukkig met het mobiliteitsbeleid van de stad. Veto liet de man achter het plan aan het woord. Alles over het lussenplan en de stationsbuurt op pagina acht en negen.

De studenten nemen in grote mate deel aan het Leuvense verkeersgebeuren. Voor de eerste akties rond mobiliteit moeten we dan ook al enkele jaren teruggaan in de geschiedenis. Zo'n drie jaar geleden besloten de studenten om op een konstruktieve manier te bouwen aan een degelijk alternatief. Velo. Sindsdien werken de stad, de universiteit, de kristelijke vakbond en de studenten zij aan zij om Leuven wat fietsvriendelijker te maken. Toch kan men Leuven bezwaarlijk echt fietsvriendelijk noemen. Vorig jaar waren er dan ook verschillende fietsakties van het Groen Jongeren-netwerk Genoeg. Ook Sociale Raad (Sora) reageerde — door middel van een eisenplatform — op de plannen van de stad inzake mobiliteit.

Dit jaar heeft de werkgroep mobiliteit gepoogd om de grens van de kritiek te overstijgen. De werkgroep heeft een alternatief mobiliteitsplan voor Leuven opgesteld, dat vrijdag gestemd zal worden op de algemene vergadering van Sora. Het plan wil meer zijn dan een eisenplatform, het wil vooral aanzetten tot dialoog. De werkgroep hoopt dan ook op de nodige respons van de studenten en van de bevoegde overheden. Veto keek het plan al even in.

In een kort voorwoord stelt de werkgroep dat het geenzins de bedoeling is om een spelletje automobilistje-pest en te spelen. Een knipoog naar een bepaalde pers en sommige beleidsmensen die op die manier ieder debat ten gronde met de studenten uit de weg gaan. De werkgroep omschrijft haar plan als een pleidooi voor een leefbare stad. Ze stelt dat er nood is aan een inte-

graal beleid op het vlak van ruimtelijke ordening en mobiliteit. Stadsinbreiding lijkt hierbij een belangrijk gegeven, zo moeten woon- en werkplaats terug dichterbij elkaar gebracht worden. Een stad moet echter ook een minimum aan groen en ontspanningsmogelijkheden voorzien, aldus de nota.

In de voorstellen van de werkgroep wordt er onder andere gepleit voor een herziening van de fietsboetes. Sora heeft ook besloten om het idee van een klachtenburo verder uit te werken. Zo wil ze alle klachten over het politoneel optreden in Leuven registreren. Ook ruimere klachten in verband met mobiliteit en studenten zullen verzameld worden om met konstruk-

tieve voorstellen naar buiten te kunnen komen. Het idee dat gelanseerd werd door de werkgroep mobiliteit heeft heel wat media-belangstelling genoten. Nu wordt er gedacht aan de verdere uitwerking en bekendmaking.

Onder de voorstellen van de werkgroep mobiliteit vinden we ook enkel klasieters terug, zoals de eis voor meer en betere fietsstallingen. Toch zijn er ook enkele opmerkelijke nieuwkomers, bijvoorbeeld het idee om een GLT-net (zie p 11) in Leuven in te voeren. Ook wijst men op de verantwoordelijkheid van de KU -Leuven als grootste werkgever in het Leuvense. Binnen de werkgroep zelf bestaat er een vrij grote consensus rond de nota. Het enige

diskussiepunt is de eis om studenten de mogelijkheid te bieden om deel te nemen aan het bewonersparkeren. De werkgroep heeft dit punt dan ook weggelaten uit haar voorstel, doch gevraagd aan de kringen om zich over dit probleem te buigen. In hoeverre wordt de draagkracht van de Leuvense binnenstad bedreigd door het aantal studentenauto's? In welke mate verhouden studenten zich anders tot deze stad dan inwoners? Afwachten wat het wordt.

Thierry Laenen

Met klachten inzake mobiliteit of met concrete voorstellen of vragen kan men steeds bij Sora, 's Meiersstraat 5, terecht. Tel. 22.95.41.

Stilstaan bij mobiliteit

(foto Dirk Bernard)

Basel als schoolvoorbeeld

Langs berg en dal klinkt hoorngeschal

Zwitserland geldt als het mekka van het openbaar vervoer. Haar puntualiteit en efficiëntie wordt alom geprezen. Even ter plaatse een kijkje nemen. Zeven januari 1997. Basel ligt er besneeuwd bij. De tram staat ons blijkbaar buiten op te wachten. Heel Basel is doorveven met een fijnmazig tramnet. Hier en daar zie je nog wel eens een bus die een aanvullende rol vervult. Wachttijden van meer dan vijf minuten vormen een uitzondering.

De trotse trammanager: "Vorig jaar hebben we meer openbaar vervoerskaarten verkocht, dan dat er auto's zijn. Zelfs de bankdirecteur gebruikt hier de tram. Enkele jaren geleden is er bij referendum beslist dat er geen openbare parkeerplaatsen meer mogen gebouwd worden. Al in '71 heeft de overheid beslist dat het openbaar vervoer in elk vervoersplan absolute prioriteit moet krijgen." En wat denkt de fietser hiervan? We gingen op zoek naar de plaatselijke fietsersbond, maar die was in geen velden of wegen te bespeuren.

Dan maar naar een fietskoerierdienst. Basel telt twee fietskoerierdiensten, wat goed is voor zo'n dertigtal halftijdse arbeids-

plaatsen. "Basel telt heel wat fietsers. Toch is het beleid niet echt fietsvriendelijk. Er zijn te weinig maatregelen die het autogebruik ontmoedigen. Bovendien hebben de meeste autogebruikers hier een vrij aggressief rijgedrag. Met de tram erbij zorgt dat ervoor dat het fietsen een dagelijkse overlevingstocht wordt. Ons succes is eigenlijk vooral te danken aan het feit dat we gewoon sneller en goedkoper zijn dan de traditionele koerierdiensten", aldus een woordvoerder. Toch kan men moeilijk ontkennen dat men in Zwitserland al heel wat verder staat dan hier. Het openbaar vervoer vormt er een degelijk alternatief voor de auto.

Tijdens het gesprek met Ulrich Keppler (zie p. 9) werd de mobiliteitspecialist even met deze verheugende feiten geconfronteerd. Waarom is dit in Vlaanderen blijkbaar zo moeilijk te realiseren?

Ulrich Keppler: "Er is een wezenlijk verschil tussen de verkeersproblematiek van Zwitserland en België. In Zwitserland is er zeer vroeg vanuit ekologische overweging naar dat openbaar vervoer overgestapt. Het eerste abonnement werd dan ook als eko-abonnement geïntroduceerd. Men vond zich makkelijk in deze filosofie. Wij moeten onze filosofie voor een stuk als een anti-autofilosofie verkopen, met een negatieve

geladenheid. Terwijl men in Zwitserland vanuit een positieve motivatie vertrok. Er is natuurlijk ook een serieus geografisch verschil: in Zwitserland heeft men bergen met valleien, waar de mensen wonen. Het is dus vrij eenvoudig om daar één as te leggen naar het centrum. Men heeft daar ook de tram zoveel mogelijk eigen, vrije bedding gegeven. Wij hebben in de jaren vijftig de tram nog uitgeroeid. Ook nu denkt men er in sommige steden nog aan om de tram terug te dringen in plaats van te versterken."

"In Zwitserland heeft men ook een fiscale ondersteuning gegeven aan de gebruikers van het openbaar vervoer. Het openbaar vervoer heeft er geen negatief imago. Tenslotte gaat

het in Zwitserland veelal om stedelijke openbare vervoersmaatschappijen. De stad kan dan het budget voor het openbaar vervoer en dat voor het bouwen van parkings gericht op elkaar afstemmen. In onze steden wordt men enkel gekonfronteerd met de klachten over de inrichting van de straat en het gebrek aan parkeerplaatsen. Op de alternatieven heeft men hier eigenlijk geen impact."

Thierry Laenen

LEEFTIJD RUBEWYS
VERLAAGD NAAR 14 JAAR

“Verkeersvrije straten met hamburgertenten en Bata-shoes”

rietkoten weg? Een gebouw van de Lijn op het stationsplein? Megalomane toestanden met een tunnel onder het Martelarenplein of een goede bereikbaarheid en doorstroming? Het zijn slechts enkele vragen die de herinrichting van de stationsbuurt — van de Diestse- tot aan de Tiensevest — oproept. Professor Smets, stedenbouwkundige van het Projektteam Stadsontwerp dat de plannen uittekende en gaat uitvoeren als projektmanager, geeft tekst en uitleg bij het ingrijpende en niet onomstreden projekt, dat in een eerste fase al meer dan anderhalf miljard frank zal kosten.

De realisatie van de eerste fase omvat de heraanleg van het Martelarenplein en omliggende wegeninfrastructuur. De werken beginnen eind 1997 en zullen twee jaar in beslag nemen. Daarna volgen fase twee en drie, de bouw van — onder andere — sociale woningen op de vroegere werkplaats van de spoorwegen en aanvullende kantoorruimten en woningen aan de Tiensevest. In de eerste fase worden de tunnel en bijhorende parking onder Martelarenplein vóór het station gerealiseerd, samen met de bovengrondse inrichting van het Martelarenplein en busstation (zie foto). Daarnaast wordt de voetgangerstunnel — met commerciële voorzieningen — onder de spoorweg verbreed en het dienstgebouw van De Lijn opgetrokken. Een fietsstalling, geschikt voor 4.000 stuks, wordt voorzien. Voor het stationsgebouw komt een langwerpige opgehoogd voetgangersgebied. De overige ruimte is voorbehouden aan bussen, taxi's en auto's die treinreizigers ophalen en afzetten.

Metselaar

Marcel Smets: «De basisplannen, die dateren van 1992, zijn eigenlijk een beetje dode letter gebleven. Met het aantreden van het nieuwe stadsbestuur kwam er wat animo in de zaak. Lobbywerk zorgde ervoor dat het nieuwe provinciehuys zal komen op de plaats waar wij het voorzien hadden en

bij de Lijn kwam er tachtig miljoen vrij om het openbaar vervoer te verbeteren. Manuel de Sola Morales werd gevraagd om als architect de plannen aan te vullen, onder onze supervisie. De Groep Planning (zie artikel p. 9) heeft — ook onder onze supervisie — het aspect van de mobiliteit uitgewerkt.»

Veto: *Het plan lijkt de afscheiding Leuven-Kessel-Lo nog te versterken door het verbrede invullen van de strook van de ring aan de Tiensevest.*

Smets: «Onze hoofdbekommernis was nochtans om de communicatie tussen Leuven en Kessel-Lo te versterken. De spoorweg blijft een onoverbrugbare schieding. Of je daar nu bouwt of niet, maakt niks uit. We hebben gekozen voor een bebouwing die een grote transparantie biedt. De huidige voetgangersbrug is ontorekend-kwa veiligheid en dergelijke. We zullen deze laten uitkomen op het Martelarenplein zelf. De voetgangerstunnel zal verbreed worden tot een straat van acht meter. Die twee punten vormen de ideale aanknopingspunten in het stedelijk weefsel met de straten die daarop uitkomen.»

Veto: *Voetgangerstunnels zijn nu niet bepaald de meest aangename verbindingvormen tussen twee delen van een stad. Waarom niet bovengronds gaan?*

Smets: «Dat heeft te maken met de helling van het terrein zelf. De kostprijs van een brug komt bovendien op 16.000 frank per vierkante meter. Een tunnel kan reeds voor

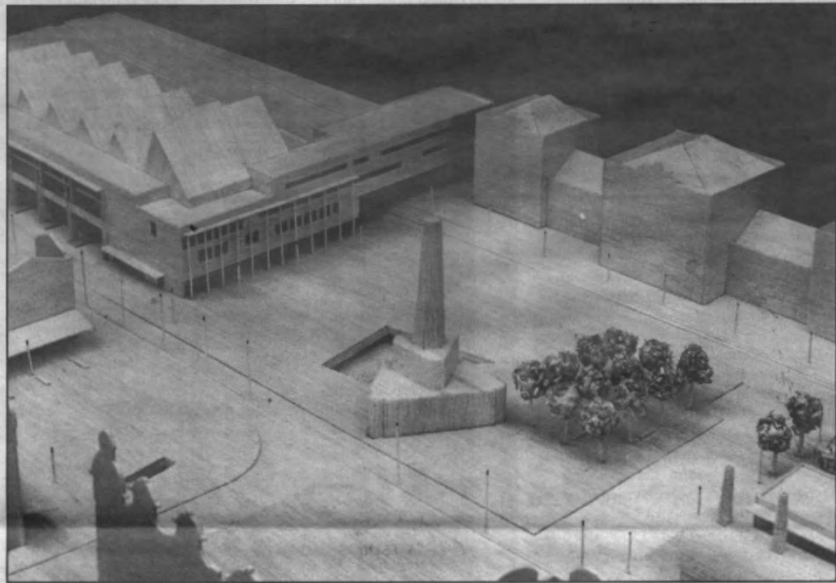
6.000 frank per vierkante meter. Zoiets moet ook renderen, hé. Voor een bovengrondse verbinding zou je ook meer dan zes meter hoog moeten gaan, en dan krijg je oplossingen zoals in het Noordstation van Brussel.»

Veto: *Daar neemt u wel een zeer megalomaan voorbeeld.*

Smets: «Ja, dat klopt, en de praktijk heeft uitgewezen dat zulks niet haalbaar is. Kwa mobiliteit moet je ook verder kijken. De hele agglomeratie moet daarbij betrokken

380 auto's aan het station zuigt toch het verkeer aan?»

Smets: «Ja, neen, jij kan dat denken maar uiteindelijk is dat niet zo. Verkeerssimulaties door de studiebuuro's Tracer en Groep Planning tonen aan dat het verkeer toch zal verminderen, want het verkeer zal langs de noordwestzijde van Leuven omgeleid worden. De tunnel vóór het station is zelfs niet nodig, hij dient alleen om de doorstroming naar de binnenstad te verbeteren en om de busservice te optimaliseren. Je weet dat de

Dan moet u de obelisk wel even wegdenken...

worden, en dan heb je het ook over de auto, niet alleen over voetgangers of fietsers. We leiden het autoverkeer op een natuurlijke wijze af langs de Vuurkruisenlaan, richting ring en niet meer langs de Vesten.»

Zuigen

Veto: *De geplande ondergrondse parking voor*

bussen nu altijd vastzitten in het autoverkeer. Wel, dat wordt opgelost door auto's ondergronds te leiden.»

Veto: *De gekozen oplossing leidt er volgens sommigen juist toe dat de doorstroming aan de Diestse- en de Tiensevest nog moeilijker zal worden. De leefbaarheid van deze woongebieden zal er daar juist op achteruitgaan. Ook parkeerplaatsen aan de tunnel versterken de knelpunten.*

Smets: «Wat je zegt zou kunnen, maar samen met Tracer hebben wij toch voor de tunnel gekozen om de verbinding te verbeteren. Het is uw woord tegen het mijne, natuurlijk. Ik denk dat het beeld van een tunnel bijzonder bezwaard is door de tunnels in de kleine ring rond Brussel.»

Veto: *Men pakt het probleem aan het station aan. Met een hoefijzersysteem kon men de autoverbinding doorknippen. Nu moedigt men het verkeer misschien niet aan, maar men houdt de auto ook niet tegen.*

Smets: «Juist (stille). Je moet weten wat je wil. Ik ben zeer argwanend tegen de filosofie om ervoor te zorgen dat het verkeer nergens komt. Toegankelijkheid is een bron van — stedelijk — dynamisme. Laat ons eerlijk zijn: Leuven is niet de binnenstad, het geografisch centrum van de agglomeratie ligt in de stationsbuurt. Het structuurplan Vlaanderen moedigt densifikatie rond de stations aan. Dat heeft een aantal neveneffecten, die wat mij betreft zelfs positief zijn. Het gevolg van dit plan zal zijn, dat de algemene grauwe sfeer die rond stations hangt, zal verdwijnen.»

Veto: *Densifikatie, okee. Maar bijvoorbeeld het huidige Leuvense mobiliteitsplan bekijkt alleen het gebied binnen de ring, alsof mobiliteit daar ophoudt. Dit wordt trouwens volledig tegengewerkt door projecten als de Brabantthal en het industrieterrein van Haasrode, dat kwasi alleen met de auto vlot bereikbaar is.*

Smets: «Dat klopt. De Brabantthal is onder vervolg op p. 10

Koffie verkeer-d

(foto Dirk Bernard)

Ulrich Keppler over het Leuvense lussenplan

“Het echte probleem zijn de priveparkings van de unief”

et nieuwe verkeerskirculatieplan voor de Leuvense binnenstad is op één december van start gegaan. Het wordt de automobilist in de stad weer wat moeilijker gemaakt, maar wat is de achterliggende filosofie? Vanwaar die keuze voor een ‘lussenstelsel’? Heeft de heraanleg van de stationsbuurt en de uitbreiding van het lussenplan in de binnenstad geen negatieve gevolgen voor de leefbaarheid langsheen de invalswegen en de vesten? Met deze vragen stapten we naar de Groep Planning, onder andere bekend van het Brugse mobiliteitsplan, die momenteel een studie uitvoert rond de verkeersleefbaarheid aan de rand van de stad. In afwachting van de eerste resultaten stond stedenbouwkundig ingenieur en mobiliteitspecialist Ulrich Keppler ons te woord.

Ulrich Keppler: «De interesse van Leuven voor een structuurplan gaat terug tot begin jaren zeventig. Als één van de eerste steden, na Brugge (1972) en Bergen, dacht men aan stadsvernieuwing. Verkeer is daar in een belangrijk element. Het eerste lussenplan in Leuven ontstond toen, in het kader van het structuurplan. Daar is met een hevige reactie op gekomen van onder andere de middenstand en bepaalde actiegroepen, waaruit dan later vzw Langzaam Verkeer (een Leuvense studiebuuro, nvdr) is ontstaan. In 1976 deed men een tweede poging om het verkeersprobleem in Leuven aan te pakken, met het verkeersvrij maken van een stuk van de Diestse- en van de Brusselsestraat. Later zijn er nog wat pogingen geweest om het lussenplan effectief in te voeren. In 1986 kondigde schepen Bart Massart, ter gelegenheid van de invoering van het verkeerskirculatieplan in Roeselare, vol overtuiging aan dat men binnen het jaar ook in Leuven een nieuw verkeersplan zou hebben. Het was echter wachten tot in '91-'92 toen de toenmalige burgemeester (Vansina van de CVP, nvdr) met een eigen mobiliteitsplan naar buiten kwam. Toen is het concept van een volledig lussenplan ontstaan, en dan hebben wij de opdracht gekregen om dat plan te toetsen. In '93 werd het plan dan als proefproject ingevoerd.»

Sirkulatie

Veto: Zit u dan eigenlijk niet met een concept uit de jaren zeventig dat de auto vooropstelt?

Keppler: «Ja, maar het lussenplan is een verkeersplanologisch concept dat men kan toepassen op elke stad met een radiale structuur, zoals Leuven. In steden met een rasterstructuur, zoals in Roeselare, zal men andere concepten hanteren: Het verschil tussen onze visie op het lussenplan en de Britse bakmat is, dat wij een lussenplan altijd als een integratiemodel gezien hebben, waar alle vervoerswijzen op een gelijkwaardige wijze naast elkaar in dezelfde ruimte aanwezig zijn. Dus geen gescheiden stelsel met fietspaden en vrije busbanen. Het is de bedoeling om delen van de stad bereikbaar te houden voor de wagen en tegelijk te beletten dat de wagen zomaar kriskras door de stad kan rijden. Vandaar dat het toegepast wordt op die radiale structuur. Men concentreert het autoverkeer als ontsluitingstructuur op een aantal hoofdwegen, die historisch die functie droegen. Op die manier kan men de tussenliggende woonwijken ook zo rustig mogelijk uitbouwen.»

Veto: Men kan zich toch wat vragen stellen bij de keuze van bepaalde lussen. Op welke basis is

deze gebeurd?

Keppler: «Deze is gebaseerd op de historische structuur. Belangrijk is de verbinding van buiten naar binnen en de functies die in een straat aanwezig zijn. De Tiensteestraat en de Blijde Inkomststraat vormen het verlengde van de Tiensteenweg en de Naamsestraat van de Naamsesteenweg.»

Veto: In het verkeerskirculatieplan wilt men de ring gebruiken als verkeersleider, maar wat met de leefbaarheid van de vesten?

Keppler: «Mij hoor je niet over de ring spreken. In Leuven spreek ik altijd over de ring — dat is dan de singel — en de vesten. Het verkeersplanologisch concept dat wij in Leuven uitwerken tracht het verkeer dat van buiten komt zoveel mogelijk naar de

ontwikkelingsassen die men moet opnemen in een openbaar vervoerstructuur. Een derde as is eigenlijk de oude historische as Diestsesteenweg-station-centrum, met verderop de Brusselsepoort en het Cerakomplex. Daar hebben we dan het begrip vervoerskorridor opgeplakt. Voor het openbaar vervoer is het dus belangrijk dat zoveel mogelijke lijnen deze ontwikkelingsassen aandoen. Daardoor geeft men mensen de kans om niet alleen met de wagen, maar ook met openbaar vervoer deze functies te bereiken.»

Veto: De huidige randparkings zijn toch gelegen langs de vesten en dus in een woongebied?

Keppler: «Ja, je hebt de parking aan Philips en aan Bodart. Zelfs de stationsomge-

ving. Ofwel gaat men met de bus als vervoertransport naar de trein — maar dan moet er een beter openbaar vervoer zijn — ofwel gaat men met de auto. In Leuven heeft men maar één openbaar vervoer en dat zijn de regionale lijnen die dan in het Leuvense zelf eigenlijk tot een soort stadslijnen worden. Zij nemen ook niet altijd de kortste route, maar maken alle mogelijke kronkels. In Brugge is er een dubbel systeem. Enerzijds zijn er de regionale lijnen die enkel een aantal belangrijke punten aandoen. Anderzijds is er het stedelijk net dat op een fijnmazige manier de wijken bedient. Dat is echter zeer duur.»

Veto: Er zijn nog extra autoparkeerplaatsen in het stadcentrum gepland. Zigt dit het autoverkeer niet aan?

Keppler: «Het probleem in Leuven is dat alle openbare parkeerplaatsen eigenlijk aan de kant van de vesten gelegen zijn. Dit wil zeggen dat, als men de stad met de auto in wil, men praktisch automatisch over de vesten of een deel van de vesten moet. Indien men daar een zekere uitdunning wilt verkrijgen, dan zal men dat verkeer zoveel mogelijk langs de singel moeten sturen en op één plaats moeten opvangen. Het bestemmings- en bezoekersverkeer kan beter naar één of twee plekken geleid worden. Er moet dan ook wel een goede signalisatie zijn die aangeeft wanneer de parking vol is. Rond die parkings in het centrum is het parkeren toch beperkt tot bewoners. Kwa parkeerbeleid staat men in Leuven al tamelijk ver. Op het hele openbaar domein is het langparkeren eigenlijk niet meer mogelijk. Het echte probleem van Leuven zijn eigenlijk die drie- tot vierduizend private parkeerplaatsen van de universiteit en de Boerenbond.»

Veto: Zijn er contacten geweest met de universiteit om iets aan dit probleem te doen?

Keppler: «Ja, er zijn contacten geweest. Er zijn ook pogingen geweest om een naar soort van vervoersmanagement te gaan zoeken, maar men heeft daar eerder welgerichtig op gereageerd. Maar ook vanuit bepaalde studentenmilieus heeft men duidelijk gereageerd tegen het feit dat men zijn auto niet meer in Leuven kwijt geraakt.»

Veto: Moeten de studenten dan niet dezelfde rechten hebben als inwoners?

Keppler: «Het gaat hier niet om een nieuwe maatregel, hé. Het is steeds meer een zoeken naar een evenwicht. Wat hebben we nodig aan bereikbaarheid, ook met de wagen, en vanaf welk moment wordt die wagen zo dominant, zo overheersend dat je daartegen moet reageren? Welke vorm van duurzame mobiliteitsontwikkeling kan ik ondersteunen met een bepaald beleid? In Leuven is dat in eerste instantie het fietsverkeer. Hier wordt er in één uur tijd door alle auto's samen een kleine 140 000 kilometer gereden. Daarvan legt iets minder dan éénderde een afstand af die korter is dan vijf kilometer. Dat is het potentieel waarop met het fietsbeleidsplan, als onderdeel van het verkeersleefbaarheidsplan, moet ingespeeld worden. Een tweede groep zijn die autobestuurders die tussen de vijf en de vijftien kilometer moeten afleggen. Die zou men met een nieuw stedelijk openbaar vervoer moeten kunnen opvangen. De rest komt van buiten Leuven en dan zitten we op het nivo van het streekvervoer en de NMBS.»

Veto: Pleit u nu eigenlijk voor het Brugse openbaar vervoersysteem?

Keppler: «Grotendeels wel, ja.»

Veto: Is dat niet verschrikkelijk duur?

Keppler: «Ja, dat kost geld. De eksploitering van het Brugse openbaar vervoer is jaarlijks 100 miljoen meer dan voorheen om éénderde meer reizigers te krijgen. Openbaar vervoer kost geld en slecht open-

vervolg op p. 11

(foto Anni Bries)

singel te leiden, omdat je daar geen kruispunten hebt (dit is het stuk vanaf de Stella tot de Brusselsepoort, nvdr). Vanaf de Brusselsepoort krijg je een konflikt tussen de verkeersfunctie en de leefbaarheid. De vesten daarentegen maken deel uit van het totale woon- en leefweefsel, waar we het storend autoverkeer zoveel mogelijk moeten verminderen. We proberen dus het verkeer dat over die ring wil over de singel te laten rijden tot aan de Kapucijnenvoer, waar men aansluiting heeft met de A2 en Celestijnenlaan. Dat is het onderliggend planologisch concept. Daarbovenop nemen we een aantal randstedelijke ontwikkelingen op in een openbaar vervoerstructuur, dat drager wordt van die ontwikkelingen. De stationsomgeving en de vesten, tot aan Philips en naar de universiteit toe en verder het industrieterrein van Haasrode, is zo'n

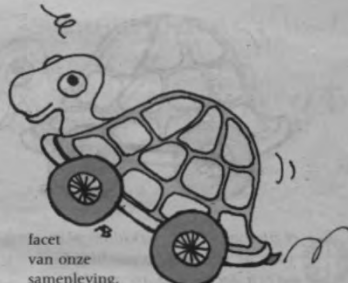
ving is een soort randparking naar het centrum toe, vanwaar men dus te voet gaat. Deze parkings bedienen anderzijds ook andere functies in de buurt, zoals bijvoorbeeld het station. De echte randparkings, en dan heb ik het over het systeem van park-and-ride, moeten verder van het centrum gelegen zijn. Bijvoorbeeld Gasthuisberg en Kessel-Lo, een eind voorbij de NMBS-werkplaats.»

Kronkel

Veto: Zal de parking aan het station uw park-and-ridesysteem niet ondermijnen?

Keppler: «Nee, ik vind dat dergelijke bestemmingen ook met de wagen bereikbaar moeten zijn. Het is een zoeken naar een evenwicht. Vijfduizend autoparkeerplaatsen is teveel, dan hypotekeert men de omge-

400.000 nieuwe woningen die geen plaats mogen innemen

Pouwen aan de leiband?' heette de uiteenzetting en het debat over het nieuwe Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen (RSV). Deze gespreksavond kaderde in de architectuurweek 1996, georganiseerd door de studenten burgerlijk ingenieur-architect in het prachtige, voormalige Rijksinstituut voor Technisch Onderwijs (Rito), een gebouw van Henry Van De Velde (zie Veto vorige week). Dat dit plan al heel wat stof deed opwaaien bewijzen krantenkoppen als "Structuurplan doet aan Ceaucescu denken" of "Structuurplan bedreigt Zuidlimburgse dorpjes." Wie dan ook een hooplopende discussie had verwacht tussen mensen met verschillende visies op ons stedenbouwkundig beleid, kwam bedrogen uit.

De avond begon in de desolate — en ook wel wat koude — 'refter' van de voormalige technische school met een uiteenzetting door Louis Albrechts, mede-auteur van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voor een tachtigtal architectuurstudenten. Terwijl de gastdraden monotoon zoemden ging professor Albrechts over tot een zeer abstracte uitleg over wat het RSV nu eigenlijk is. Voor een buitenstaander leek het wel alsof er die avond niets dan open deuren werden ingestampt: "We moeten de lintbebouwing beperken en de mobiliteit verhogen" of "We moeten de behoeften onderzoeken voor woningbouw, landbouw en industrie. Meer wegen leveren alleen maar meer verkeer op." Nieuw in het RSV bleek dat de provincies ook een vinger in de pap krijgen over hun ruimtelijk beleid en dat enkele belangrijke principes worden vastgelegd waar de overheid zich in de toekomst aan zou moeten houden, zoals duurzaamheid en draagkracht van een omgeving.

Wie verwachtte op het gemeentehuis — waar het RSV ter inzage ligt tot begin fe-

Smets

vervolg van p. 8

het vorig bestuur gebouwd. Ik geef een ander voorbeeld: de nieuwe sporthal. Er was sprake van een vestiging op het provinciaal domein in Kessel-Lo. Wij hebben ervoor gevechten om de hal op de oude werkplaats van de NMBS te krijgen (aan de Diestsesteenweg). Zo telt de nabije parking dubbel, overdag en 's avonds. Dat is een nieuwe manier om mobiliteit te benaderen, namelijk de verdeling van de verkeersoorten over verschillende vervoersmiddelen.»

Hamburgertent

«Vroeger zag men mobiliteit louter als auto-mobiliteit. Nu komt men tot een 'modal split', dit wil zeggen dat je de plaatsen kwa toegankelijkheid verdeelt over de verschillende vervoersvormen. In Leuven betekent dit bijvoorbeeld meer aandacht voor de fietser dan in een andere stad omdat er meer studenten zijn. Dat wil echter niet zeggen dat de auto geen plaats meer krijgt, maar de auto moet een plaats krijgen die hem toekomt. Daar geloof ik in. Ik ben dan ook geen voorstander van a priori verkeersvrije straten. Die trekken een bepaald publiek aan, wat leidt tot hamburgertenten en Bata-shops, da's overal hetzelfde. Het verkeersplan voor de binnenstad houdt daar volgens mij nog te weinig rekening mee, absoluut, hé.»

bruari — enig concreet zicht te krijgen op de invulling van zijn omgeving komt bedrogen uit. Het RSV is vooral een abstracte bundeling van principes en richtlijnen die pas in de algemene plannen van aanleg (APA) in concrete vorm zullen gegoten worden. Zo voorziet het RSV een behoefte van 400 000 bijkomende woningen binnen vijftien jaar. En dat voor een gelijk blijvend aantal gezinnen. Anders komen daar nog eens 300 000 te saneren woningen bovenop en die moeten ergens plaats vinden.

Ander sijfermateriaal leert ons dat per jaar in de dienstensektor de nodige werkruimte met acht vierkante meter toeneemt, voor een stabiel blijvend aantal arbeiders. Een andere opvallende trend waar het RSV voor gekozen heeft, is de versterking van de stad die terzelfdertijd meer leefbaar moet worden. Hoe valt dit dan te rijmen met het principe dat de gebieden rond de steden niet nog eens extra belast mogen worden? Albrechts: "De steden moeten in functie van hun draagkracht een taak toegeschoven krijgen op woongebied en industrieel gebied. Door strategische projecten — zoals de vernieuwing van de Leuvense station-omgeving — wil de overheid de burger laten zien dat het ons menens is met het ruimtelijk beleid."

Reservaat

Vlaanderen beslaat ongeveer 1.300.000 ha en na onderzoek van de noden en de verdeling van het aantal hektaren moet natuurlijk nagegaan worden of de rekening klopt. In cijfers betekent dit dat in 2007 Vlaanderen 227.500 ha woninggebied zou moeten bezitten. Er komt 7.000 ha bedrijfs-

terreinen bij bovenop de 55.000 ha op de gewestplannen. Het natuur- en reservaatgebied wordt 38.000 ha groter en er komt 10.000 ha bos bij. Terwijl de oppervlakte voorbehouden voor landbouwgebied blijft steken op 750.000 ha. Dit is evenveel als nu, maar 56.000 ha minder dan in het gewestplan.

Uitvinding

Tot slot van de avond werd er dan een debat gehouden over het RSV met Louis Albrechts zelf, André Loecx (architectuurtheoreticus), Piet Van Cauwenbergh (architect en vertegenwoordiger van 'Architectuur als buur') en Peter Renard (journalist bij Knack), dit alles gemoderd door Hilde Heynen, architectuureconome. Piet Van Cauwenbergh formuleerde enkele bedenkingen: "Julie weten toch allemaal dat alle bouwpromotoren al jaren gronden zitten op te kopen en op te sparen omdat het RSV nog altijd niet in voege is. Ik lees in het 500 bladzijden tellende rapport dan ook geen één bladzijde over grondbeleid. Wat ik ook mis is wat er onder architectuur verstaan wordt in dat RSV." Peter Renard was dan weer tevreden met het feit dat het RSV er eindelijk komt. Sinds 1975 was er immers sprake van. Ook in de basisdoelstellingen die daarin verwoord worden kon hij zich vinden. Renard: "Maar toch vraag ik mij af of de mentaliteit van de administraties zomaar van de ene op de andere dag zal overslaan van cliëntelisme naar korrekt naleven van de regels. Politici gaan niet plots plechtige communicanten worden."

De Belgische ziekte blijkt dus inderdaad niet weg te denken uit eender welk

facet van onze samenleving. Renard: "Ik vind het ook merkwaardig dat het enige tijd geleden leek alsof iemand de provincies had vergeten af te schaffen en dat ze nu plots meer bevoegdheid krijgen. Zijn ze daarvoor wel terdege ingericht, niet zoals de gemeenten trouwens?" Professor Loecx begon zijn repliek met "Ik weet nog altijd niet wat te denken van het RSV. Positief vind ik het heruitvinden van de ruimte en de principes vervat in het RSV zoals het feit dat een autosnelweg een ordenend element kan zijn, dat er 400.000 woningen moeten bijkomen zonder dat ze plaats mogen innemen. Toch mis ik de architectonische kijk die wel enige oplossingen zou kunnen bieden. De discussie of de stad vol of leeg is, is geen sociologische kwestie maar wel een architectonische. Ik moet ook waarschuwen voor vooroordelen zoals 'alles wat een bolletje is, is goed en een lijntje is slecht.' Onbegrijpelijk is ook dat Brussel als een witte vlek is weggesneden in het RSV."

Tot slot formuleerde Piet Van Cauwenbergh nog enkele bedenkingen die hij putte uit zijn ervaringen als architect op het terrein: "Het is maar als we een degelijk RSV hebben dat de architecten eindelijk eens hun idealen en principes een beetje gaan kunnen ontplooiën in de praktijk en dat we niet zoals vandaag gebeurd de marionetten worden van de bouwpromotoren." Nog veel werk aan de winkel dus.

Lorin Parys

Veto: Is het niet logischer om een park-en-ride verder van de stadskern te voorzien, in plaats van zoveel parkings centraal aan te leggen? Aan het station een duizendtal, en er zijn plannen voor de St. Barbarastraat, aan St. Raf, aan het H. Hart. Dat zijn er in totaal een drieduizendtal.

Smets: «Ge moet daar maar goed mee tegen zijn. Men is onvoldoende aan 'nadenken over hoeveel plaatsen en de inplanting ervan. Parkings die verder liggen, dat werkt niet. Daar is Leuven te klein voor. Als overstappen op een ander vervoersmiddel geen serieuze tijdsduur betekent, dan doet men dat gewoonweg niet. Mijn tesis is dat — ocharme de filekes die wij hebben — de files in en rond Leuven nog niet lang genoeg zijn om van autobestuurders busreizigers te maken. Daarom staat er ook geen kat op de Philipsparking, behalve met kerstavond of zo. Als men denkt aan parkings van 500-600 auto's aan de Naamsstraat en de Barbarastraat, is dat niet volgens de schaal die het zou moeten zijn, ja.»

Veto: In stedenbouwkundige kringen is het thema 'verdichting' erg aktueel. In plaats van ergens onontgonnen terrein te gaan inpalmen, pleit men meer en meer voor een hergebruik van bestaande panden en lokaties. Is de Vaartkom

bijvoorbeeld geen betere plaats voor een wetenschapspark van de KU Leuven dan het Termunckveld?

Smets: «Dat is een heelanoelich dossier. Er is een duidelijke synergie tussen universiteiten en het bedrijfsleven. De heersende — belachelijke — tendens om al die wetenschappers in een soort fermette te zetten heeft zelfs een naam: 'new pastoralism'. Het argument dat men ook altijd hanteert is de noodzaak van een voldoende groot terrein. Daarnaast wil men ook dicht bij de autoweg — en Zaventem — zitten. Met een goed gestructureerd openbaar vervoer kan je met de trein naar Zaventem, maar soijt. Het is een mite dat de Vaartkom groot genoeg zal zijn voor een wetenschapspark, want daar is echt niet zoveel plaats meer vrij. Ik ken het dossier niet in al z'n elementen, dus ik doe daar geen uitspraken over.»

Dicht

Veto: Als stadsplanoloog geeft u advies in vele belangrijke en grote dossiers. Daarnaast voert u met uw studiebuero ook projecten uit. Kan men hier niet spreken van belangenvermenging?

Smets: «Ik probeer die zaken gescheiden te houden. Ik vind dat het Projectteam een heel ander karakter heeft dan een studiebuero. Men zou kunnen zeggen dat... Bon, hoe werkt dat? De stad vraagt mij om advies te geven in bepaalde dossiers. Verder gaat dat niet, dat is een zeer algemeen contract. Ik probeer wel kort op de bal te spelen en ook advies te geven over dingen die men mij niet vraagt. Men zou natuurlijk kunnen zeggen dat één van de belangrijke dossiers het stationsproject is en dat men daar maar iemand anders advies had moeten over laten geven. Daar is een vermenging. Aan de andere kant is dat niet zo'n probleem omdat ik daar één andere rol heb, die van alles zo goed mogelijk te organiseren. Ik kan u garanderen dat het provinciehuis niet zou staan waar het nu gepland is, had ik niet wat misbruik gemaakt van mijn positie. Mijn vraag is dan: als je die positie gebruikt in dienst van wat — in mijn ogen — juist is, is dat dan zo verkeerd? Ik zou er absoluut niets tegen hebben om daarover een publieke discussie aan te gaan met gelijk wie.»

Thierry Laenen
Ann Bries

Sporen door Leuven

Uorige week woensdag stelden de Leuvense Groenen hun tramproject voor Leuven aan de pers voor. Het idee van de herinvoering van de tram in onze regio is niet nieuw. In 'Met het verkeer de andere kant op' pleitte ook de KWB (Kristelijke Werknemers Beweging) in 1991 voor de heraanleg van de tramlijn Leuven-Brussel via Tervuren. Deze voorstellen kaderden in de ruimere discussie in verband met mobiliteit in en rond Brussel. Ook de Groenen lanceerden het idee van een tram reeds tijdens de campagne voor de vorige gemeenteraadsverkiezingen. Het bleef echter bij algemene en vage stellingen zonder al te veel concreet sifermateriaal.

In zijn inleiding stelt de ontwerper van het plan, Agalev-gemeenteraadslid Frans Dumont, dat het autoverkeer in het stadswaerfel teruggedrongen moet worden, anders dreigt dit waerfel vernietigd te worden. Deze stelling wordt grotendeels bijgetreden door de ontwerpers van het 'verkeersirkulatieplan voor de Leuvense binnenstad', maar de Groenen stellen zich vragen bij de konkretisering van de algemene doelstellingen die in dit plan opgenomen zijn. "Alleen een goed functionerend openbaar vervoer, gekoppeld aan een ander parkeerbeleid, kan Leuven nog redden van de autoverloeder", aldus Dumont.

Volgens de Groenen blijft de doorstroming van het openbaar vervoer een probleem omdat het stadsbestuur niet echt wil weten van parkeerrestricties in de binnenstad. Ze ervaren de plannen van De Lijn om de frekwentie van het openbaar vervoersaanbod te verhogen op de belangrijke as station-Fochplein-Gasthuisberg dan ook als een stap in de goede richting, maar "te weinig ambitieus". Deze plannen, zo zegt Agalev, zorgen bovendien voor nieuwe problemen: zo rijden er momenteel gemiddeld bijna 70 autobussen per uur doorheen de Bondgenotenlaan. Deze toename van bussen zal volgens de Groenen op termijn een omgekeerd effect teweegbrengen en als hinderlijk ervaren worden. Vandaar hun pleidooi voor de heraanleg van een tramlijn of een GLT (zie kader) in de Leuvense binnenstad.

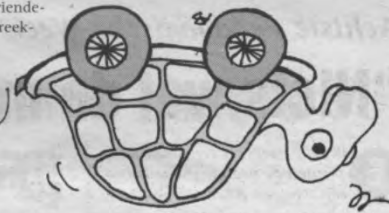
Mini

De huidige generatie dieselbussen zou te veel geluidshinder en luchtvervuiling veroorzaken. Bovendien is de bediening tussen het station en het Fochplein onregelmatig en zijn bussen vaak het eerste slachtoffer van de files. Ook voor de kleinere hybride busjes ziet Dumont enkel een aanvullende rol weggelegd. De huidige plannen om minibussen in te leggen op de belangrijke openbaar vervoersassen kunnen volgens hem geen waardevol alternatief bieden voor de automobilist. Men pleit er bij de Groenen dan ook voor om op termijn op de

stadslijnen uitsluitend nog milieuvriendelijke bussen te laten rijden en de streekbussen op de as station-Fochplein-Gasthuisberg te vervangen door een tram- of GLT-systeem.

In vele steden in het buitenland heeft men de tram herondekt, maar ook in Gent, Antwerpen en aan onze kust wordt het tramnet opnieuw uitgebouwd. Volgens de ontwerper van het plan is het idee van een tram voor Leuven niet eens zo utopisch. De tram is bij een maximaal rendement immers goedkoper in uitbating dan het bestaande systeem en heel wat milieuvriendelijker. Nog steeds volgens de Groenen zou een tram ook heel wat meer allure geven aan het openbaar vervoer en het vertrouwen in dit openbaar vervoer op termijn herstellen. Ook zal men niet langer in de files staan als men ervoor kiest zijn auto thuis te laten. Het welslagen van dergelijk project hangt echter grotendeels af van bijkomende maatregelen op het vlak van mobiliteit.

Zo hebben de Groenen heel wat kritiek op de plannen voor de heraanleg van de stationsbuurt. Door de ondertunneling van het Martelarenplein en de bouw van ekstra autoparkeerplaatsen aan het station zou de leefbaarheid van de vesten en de woonkwaliteit langsheen de aanvoerwegen nog meer bedreigd worden. Ook de plannen voor extra parkeerplaatsen in de binnenstad moeten het ontgelden: zij zouden het autobuik in de binnenstad immers enkel aanmoedigen. Een eventuele tramlijn zou dan ook moeten aansluiting vinden met een park-and-ridesysteem. Deze park-and-ride moet de autobuikers en de gebruikers van de streekbussen toelaten over te stappen op de tram. Deze overstap gebeurt

volgens de Groenen best aan de rand van het stadswaerfel. Op die manier wil men de auto zoveel mogelijk uit de stad weren. In hun tramproject voorzien zij dan ook een park-and-ride aan begin- en eindpunt van de tramlijn, zijnde de bussestelplaats aan de Heidebergstraat en Gasthuisberg.

Poen

De aanleg van een tramlijn vraagt heel wat infrastrukturele ingrepen en betekent een serieuze kost. Zo zullen er ook drastische ingrepen moeten gebeuren in bepaalde straten en wordt het eigen karakter van bepaalde pleinen — bijvoorbeeld de Grote Markt met haar vele terrasjes — aangetast. Volgens Dumont zal de tram echter op termijn rendabel zijn dan het huidige systeem en biedt de GLT of een zijspoor een ideale oplossing voor feestelijkheden of eventuele wegversperringen. "Enkel als men resoluut kiest voor een ander mobiliteitsbeleid, met een fijnmazig openbaar vervoersnet en een strikt parkeerbeleid maakt ons tramproject kans om te slagen, en zal de tram een degelijk, comfortabel alternatief bieden aan de autobuiker," besluit Dumont. De discussie is alvast geopend.

Thierry Laenen

De GLT, een tram op banden

De dieselbussen die de Leuvense binnenstad bedienen zorgen voor heel wat vervuiling — al blijft de bus in het stadscentrum heel wat milieuvriendelijker dan de auto — en worden steeds meer als last ervaren. Bovendien zorgen ze voor een verhoogd onveiligheidsgevoel bij de zachte weggebruiker. Het gemeentebestuur heeft er dan ook voor gekozen om een aantal dieselbussen te vervangen door kleinere hybride busjes. Deze busjes hebben echter weinig uitstraling en hebben een veel lagere capaciteit. Als alternatief voor deze bussen pleit de werkgroep mobiliteit van Sociale Raad voor de invoering van een GLT-systeem in Leuven. De Guided Light Transit wordt tevens in het tramproject van de Leuvense Groenen als alternatief voor de traditionele tram naar voor geschoven.

De GLT is een Belgisch produkt dat de voordelen van tram en bus tracht te combineren in één voertuig. Hij is ongeveer 25 meter lang, driedelig en rijdt op acht banden. Hij is zowel uitgerust met een stroomafnemer als met een dieselmotor. Waer gewenst kan hij, bij middel van een monorail in het wegdek, geleid worden. Hierdoor neemt hij tijdens het rijden minder

ruimte in beslag dan een bus. Ook in het bochtenwerk brengt de GLT het er stukken beter vanaf dan bus en tram. Dit maakt dat het systeem gemakkelijker inpasbaar is in het stadswaerfel dan een tram.

Belangrijkste troef van de GLT is echter dat hij in het stadscentrum op elektriciteit kan rijden via een bovenleiding. Enkel op de stukken waar hij elektrisch gevoerd wordt heeft hij een monorail nodig. Eénmaal buiten het centrum kan hij vlot overschakelen op een dieselmotor en autonoom verder rijden. Dit wil zeggen dat hij verder kan functioneren als streekbus en dat een overstap overbodig wordt. In het stadscentrum heeft de GLT dezelfde voordelen als een tram: stiptheid, uitstraling, doorstroming en permanente aanwezigheid (spoor).

Toch is het komfort van de GLT bij hoge snelheden iets minder dan bij de tram. Een GLT-systeem vraagt ook serieuze infrastrukturele ingrepen, al ligt de kostprijs minstens dertig procent lager dan bij een vergelijkbaar tramnet. Toch is de GLT nog nergens ingevoerd. In Caen werd een GLT-project met een referendum afgekeurd. Misschien liggen de kaarten in Leuven anders.

(ThL)

Lussenplan

vervolg van p. 9

baar vervoer kost nauwelijks minder dan goed. Men moet keuzes maken. Geen enkel openbaar vervoer is rendabel, maar men leest steeds de nadruk op de kostprijs. Men maakt die kost nooit voor het autoverkeer."

Veto: *Vertrekt het verkeerscirculatieplan niet te zeer vanuit de visie van de automobiliteit?*

Kepler: "Het gaat uit van het probleem dat het autoverkeer te overheersend is. Men wil het autoverkeer in een stad konditioneren. Konditioneren om mensen die met de wagen willen komen alleen daár te laten rijden waar het nog enigszins aanvaardbaar is. De wagen is ook niet alleen negatief, hé. Hij heeft ook de socialisering van de maatschappij mee gerealiseerd. In het verleden hebben we onze steden echter teveel aangepast aan de wagen en eigenlijk moeten we dit nu omkeren, maar dit is een veel moeilijker proces. In Antwerpen werd 36 miljard gespendeerd aan metroparkeringen die eigenlijk maar voor tien procent gebruikt worden. Men ging zelfs in Gent een metro bouwen. Eigenlijk waren dit allemaal investeringen voor het autoverkeer; die bus of tram verdween dan immers onder de grond. Een mentaliteitsverandering op dat vlak is echter verschrikkelijk moeilijk."

Veto: *Wat denkt u van de herinvoering van de tram in Leuven?*

Kepler: "Ik weet het niet. Als men de tram louter verkeers technisch gaat bekijken als een minirent die dan door de stad rijdt... Ik weet niet of Leuven zo'n tram nog zou kunnen verdragen. De agglomeratie telt nog geen 100.000 inwoners."

Veto: *Is de draagkracht voor bussen in het stadscentrum niet in gevaar? In de Bondgenotenlaan rijdt er meer dan één bus per minuut.*

Kepler: "Ja goed, maar de tram gaat dat probleem niet oplossen. Die bussen komen immers van overal. Tot waer gaat men die tramlijn dan doortrekken?"

Veto: *Op de kleine busjes die men nu gaat invoeren is er nochtans ook heel wat kritiek.*

Kepler: "Het openbaar vervoer moet in relatie staan tot de stad, dus kleine busjes vind ik acceptabeler dan zo'n grote mastodonten. Alleen heb je dan twee kleine busjes nodig om op het spitsuur evenveel reizigers

gers te kunnen vervoeren als met één grote bus. Dat is dubbel zo duur. De kwaliteit van deze busjes is echter wel beter. De instaphoogte is lager en er is een roetfilter, de voertuigtechnologie is dus beter. Er zijn oefeningen geweest met een hybride bus die in het centrum op elektriciteit zou rijden en daarbuiten op gas of op diesel. Maar ja, zo'n minibus kost 8 à 9 miljoen. Iedereen vraagt er om, maar wie gaat ze betalen? Men heeft dit jaar 300 miljoen in Vlaanderen voorzien voor extra maatregelen voor het openbaar vervoer. Als men een analogo vervoersysteem in Leuven zou willen opstellen als in Brugge, met zo'n 30-tal kleine bussen, gaat het extra investeringsbudget van heel Vlaanderen naar één stad. Binnen die enveloppe werkt het openbaar vervoer."

Eko

Veto: *Dus meer en kleinere bussen?*

Kepler: "Ja, je kunt mensen maar laten overstappen als je een aanbod hebt, want vanzelf doen ze het niet. Als je naar factoren kijkt die mensen doen overstappen van de auto naar het openbaar vervoer, dan heb je drie belangrijke vormen van maatregelen. Ten eerste het aanbod verbeteren: meer en betere bussen. Een kortere reistijd dan met de auto en comfortabelere wachtruimtes. Maar die kwaliteitsverbetering van het openbaar vervoer vraagt een grote investering. Daarnaast heb je ook een pakket maatregelen om het autobuik te ontmoedigen. Dat is bijvoorbeeld een verdrievoudiging van de benzineprijs en parkeertarieven tot 500 frank per uur. Tenslotte heb je dan nog een reeks fiscale maatregelen die ervoor zorgen dat iemand die met het openbaar vervoer gaat minstens evenveel fiscale voordelen heeft als een autobuiker. Van al deze maatregelen hebben de maatregelen die het autobuik financieel ontmoedigen en een aantal fiscale maatregelen, zoals de BTW op het gebruik, de grootste invloed op de keuze van de vervoerswijze."

Veto: *Is dat niet een kortetermijnpolitiek?*

Kepler: "Ja, maar de uitbouw van alternatieven kost verschrikkelijk veel geld. En men heeft vandaag noch de middelen, noch de politici of de bevolking om dat te aksepteren."

Ann Bries
Thierry Laenen

"Niets wat de moeite waard is, is gemakkelijk"

Elk jaar probeert een werkgroep binnen de pedagogische kring een week in elkaar te boksen waarin een aantal pedagogische thema's aan bod komen. De bedoeling is om een zo groot mogelijk publiek kennis te laten maken met het werkveld waar pedagogen zich in bewegen. Dit jaar is dat niet anders. Op het menu van de 'pedagogische week' staan films, workshops, panelgesprekken, sprekers en, om af te sluiten, een teatermonoloog. Alles samen komt een bonte bloemlezing uit de pedagogische theorie en praktijk aan bod.

akties en vragen uit het publiek.

Teatermonoloog

De pedagogische week wordt afgesloten met een cultureel moment. Daarvoor werd acteur-dramaturg Ugo Prinsen uitgenodigd. Hij brengt op donderdagavond zijn bekende monoloog 'Mijne wissel ligt goed, maar hij komt niet door.' Het verhaal draait rond een volwassen man met een mentale handicap die in zijn tehuis bezoek verwacht van zijn schoonzuster. Terwijl hij wacht, spreekt hij de mensen aan en vertelt hen alles wat hem door het hoofd schiet. Het

stuk is aangrijpend, keihard en angstaanjagend, soms ook ongewild humoristisch en amusant, dan weer ontzettend realistisch en dramatisch. In directe dialoog met zijn toeschouwers, die als antagonisten fungeren, wordt het een boeiend en afwisselend schouwspel. Zelf zegt hij erover: "Niets wat de moeite waard is, is gemakkelijk. In dit besef breng ik deze monoloog."

Ugo Prinsen is gastakteur bij vele gezelschappen. Daarnaast is hij auteur, regisseur en zanger. Als regisseur werkte hij ook twee toneelspektakels uit met mentaal gehandicapten. Hij speelt 'Mijne wissel...' reeds elf jaar, wat zeker bijdraagt tot de

kracht ervan. Elke vertoning geeft Prinsen het beste van zichzelf in alle eerlijkheid, meer bekommerd om zijn prestatie dan om zijn sukses. Een waardige afsluiter van een ongetwijfeld leerzame pedagogische week.

Koen Joly

De pedagogische week begint op dinsdag om 19.00 u in het PSI 91.93 (Tienestraat 102). Woensdagavond wordt om 20.00 u gestart in het MSI 03.18 (Erasmusplein). De inkom voor beide avonden bedraagt 70/90 frank. Het toneelstuk op donderdagavond begint om 20.30 u in PDS (de Bériotstraat 5). De kaarten kosten 125/150 frank. Meer info in de agenda.

Diskussieavond Werkgroep Vrouw-Man-Universiteit

Meer dan supervrouw of doetje

Beelden van vrouwen en mannen komen we overal tegen: in tijdschriften, tv-films, op grote reclameborden... De man wordt er vaak voorgesteld als hard, slim, sterk, doortastend, actief, bijdehand, snel, de briljante leider, ambitieus, logisch denkend... De vrouw is zijn knuffeldier en met haar sexy, zachte en hulpeloze blik zweert ze haar man eeuwige trouw. Ze fungeert als een mooi lichaam zonder hersenen dat de man wil behagen en verleiden. Een beeld dat vele vragen oproept. Op 11 februari organiseert de werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving een discussieavond rond vrouwelijke en mannelijke stereotypen in de media.

Aan de hand van twee documentaires: 'Superman and the Bride' (1979) en 'Beeld voor Beeld' (1995) wordt nu net dat vrouw- en manbeeld onder de loep genomen. Ook stereotypen kunnen veranderen. Vandaag is het vrouwbeeld nieuw, krachtig en actief. De boodschap van de vrouw is modern verpakt, en toch... Clichés en stereotypen sluimeren onder de oppervlakte.

Het indelooze opvoeren van jonge, mooie, slanke vrouwen als ornamenten in shows en reclame — en vaak zijn het zelfs geen complete vrouwen, maar hoofden, benen, borsten of andere lichaamsdelen — is normaal geworden. We hebben door gewenning stilzittend geleerd om de beschikbaarheid van vrouwenlichamen vanzelfsprekend te vinden.

Sinds de jaren tachtig is het beeld van de supervrouw in het leven geroepen. In de media, in reclame en ook in de kunst worden zaken uitvergroot. De supervrouw is manager én moeder, ze is de perfecte huisvrouw en verleidelijke echtgenote. Ze doet

het allemaal, ze kan het allemaal. Een zeer druk leven met een absolute onafhankelijkheid is echter een illusie. Het gevaar van de mite van de zelfstandigheid en de superprestaties is bijna even groot als de kwalijke gevolgen van de vrouw als een hulpeloos lustobject.

Deze stereotypen zijn nadelig voor vrouwen, want ze drukken een waardeoordeel uit en werken normerend. Door hun commerciële functie en alomtegenwoordigheid hebben media en reclame een zeer grote impact op de socialisering, controle en versterking van sekserolstereotypen.

Stereo

Ondanks dit alles zien we dat de traditionele arbeidsverdeling tussen mannen en vrouwen genuanceerder is geworden. Vanzelfsprekendheden bestaan niet meer: mannen en vrouwen zijn al lang bezig met roltoedeling. Alle werk moet gedaan worden — en uiteindelijk heeft het weinig belang of het door mannen of door vrouwen wordt gedaan. Kinderen zien en ervaren dat ook in het eigen gezin.

Hoe komt het dan dat in de media de moeder meestal de was doet, met de baby sleurt en dat de vader de bankpapieren invult? Waarom krijgt de aantrekkelijke verschijning, houding en kledij van de vrouw veel meer aandacht dan haar werk en deskundigheid? Het antwoord ligt verval in het feit dat massamedia massaproductie is. Uit een brede waaier van modellen kan slechts een beperkt aantal uitgekozen worden. In de realiteit echter zien we een grote diversiteit aan vrouwen. En die zijn helemaal niet zo stereotiep en braaf zoals ze in de media worden voorgesteld. Het is ook zo dat de makers van beelden veelal mannen zijn, wie voorgesteld wordt, zijn meestal vrouwen. Dat heeft uiteraard consequenties voor de beeldvorming, voor de opvattingen over mannelijkheid en vrouwelijkheid die de wereld worden ingestuurd.

Vrouwen vormen ongeveer de helft van de bevolking, dus tellen ze maatschappelijk mee. De beelden die ons omringen geven dat niet altijd weer. Vrouwen blijken te ontbreken in programma's waar ze sociaal gezien wel bijhoren. Zodra het gaat over maatschappelijke relevante terreinen, gebeurtenissen en personen verdwijnen vrouwen uit beeld. In het Unescorapport van 1979 over het beeld, de rol en de sociale situatie van vrouwen in de media was de ondervertegenwoordiging van vrouwen in min of meer ernstige programma's één van de meest opvallende vaststellingen.

Lang geleden en ver weg? De EC-stuurgroep voor gelijke kansen in radio- en tv-omroepen kwam in 1990 tot de vaststelling dat van de 36 % vrouwen die in de radio- en tv-stations werken, ongeveer de helft er een administratieve functie heeft, tegenover dertien procent van de mannen. Slechts zes procent vrouwen zijn technici, tegenover 41 % mannen. Als we kijken

naar het aandeel van vrouwen en mannen in hogere leidinggevende functies, dan zien we dat een schamele zes procent vrouwen een hoge topfunctie bekleedt. Uit onderzoek in 1992 van de EC-stuurgroep bleek dat in de bestuursraden van tv- en radiostations slechts tien procent vrouwen zetelen. In tweedeerde van die bestuursraden zetelen zelfs geen vrouwen. Deze cijfersgegevens zetten aan tot nadenken. In de hoge topfuncties en in de bestuursraden worden immers belangrijke beslissingen genomen die in grote lijnen het mediabeleid, wat erin beeld wordt gebracht en vooral op welke manier, bepalen. De relatieve afwezigheid van vrouwen in maatschappelijk relevante programma's hangt dus in grote lijnen samen met de geringe aanwezigheid van vrouwen als programmamaaksters en beleidsverantwoordelijken in de media.

Uit onderzoek van de BRTN-studiedienst naar het imago van vrouwen in radio- en televisieprogramma's blijkt dat onderwerpen, gebracht door vrouwen, eerder aanleunen bij de privé sfeer, terwijl mannen eerder politieke onderwerpen aansnijden. Hoe 'zwaarder' de informatie, hoe meer mannen. Vrouwen vinden we eerder terug in het lichtere genre zoals talkshows. Het medialandschap verandert, de reclamewereld verandert.

Super

In het onderzoek 'Future Woman', dat het reclameburo BBDO liet uitvoeren in verschillende Europese landen, wordt een profiel geschetst van de vrouw van de toekomst, waarop de reclame in de volgende jaren zal inspelen. Het is een vrouw die weet wat ze wil en dat ook goed kan uitleggen. Jaffe en Berger (1994) onderzochten de effectiviteit van de rolmodellen in advertenties en nuanceerden de moderne beelden. Ze maakten een onderscheid tussen de supervrouw (alles tegelijk, alles alleen) en het egalitaire tipe (alles samen, hulp van anderen, meewerkende partner). Het egalitaire tipe bleek de vrouw meer aan te spreken dan de supervrouw en dan het traditionele model, en wel in die volgorde.

Een nieuw bewustzijn dringt zich op. De vrouw wil niet meer één-dimensioneel geportretteerd worden. Zowel het werk, de kinderen als relaties houden haar bezig. Hoe verschillend vrouwen van mannen zijn en hoe verschillend vrouwen van elkaar zijn, kunnen ze best zelf uitmaken. De hypothese luidt dat vrouwen gelijk zijn aan mannen en verschillender van elkaar dan de media tonen.

Frouke Uuters
Veerle Beernaert

Op 11 februari om 20.00 u. in de vergaderzaal van de 's Meiersstraat 5 zullen de video's 'Superman and the Bride' (1979, Thames Television England) en 'Beeld voor beeld' (1995, Gelijkke Kansenbeleid) vertoond worden. Aansluitend discussie. Gratis toegang. Wie eerst komt, eerst zoent.

Voor de pedagogen begint de week op dinsdagavond. Dan wordt een aantal mensen van een viertal metodenscholen uitgenodigd. Dat zijn scholen die zich afzetten tegen het klassieke leerstofjaarclassensysteem en het vakkengeplisst onderwijs. Methoden-scholen gaan uit van het individuele kind, dat een totaal onderwijspakket krijgt aangeboden. Sociale opvoeding en de band tussen school en maatschappij staan hierbij centraal. In workshops passeren de ideeën van bekende namen als Dalton, Freinet, Montessori en Steiner de revue. De bedoeling van de avond is de overeenkomsten en verschillen tussen deze systemen te verkennen.

Op woensdagavond wordt een panel van een vijftal hulpverleners gekonfronteerd met het onderwerp 'Kinderen en echtscheiding'. Willy Van Damme is werkzaam in een instelling voor bijzondere jeugdzorg, Dominique Degrande is coördinator van de kinder- en jongerenleefcentra, Carine Jacobs houdt zich bezig met scheidingsbegeleiding, Marleen Demunck werkt in een crisisopvangcentrum voor gezinnen in nood en Diana Evers houdt zich bezig met scheidingsbemiddeling. Ze hebben door hun verschillende achtergrond een heel eigen kijk op de problematiek rond echtscheiding. Alles wordt in goede banen geleid door Lieve Vandemeulebroecke, professor gezinspedagogiek. De bedoeling is om achtereenvolgens twee thema's te behandelen: enerzijds de beleving van de kinderen, anderzijds de rol van verschillende hulpverleners in het echtscheidingsproces.

Het debat gaat uit van vier stellingen. Voor het eerste deel gaan die over de invloed van de scheiding op de kinderen en over de schuldgevoelens van de kinderen. In het tweede deel van het debat wordt van gedachten gewisseld over de nood aan hulp voor kinderen van gescheiden ouders, en over hoe dat probleem in de hulpverlening concreet aangepakt moet worden. De bedoeling is om de reacties vanuit de verschillende hoeken met elkaar te confronteren. Uiteraard is hier ook plaats voor re-

CHAOS

café pool snooker

in het hartje van Leuven
op je weg naar de Oude Markt

Zeelstraat 1 (boven Lunapark)
Tel.: 016/23.33.18

open 7 op 7 van 11.00 tot 02.00 uur
zat. en zon. van 15.00 tot 02.00 uur

adv. v. v. t. e.

Wereldpremière in Stuc

an de publieke opkomst kan afgeleid worden dat het Zorn-festival van de afgelopen maand naar waarde geschat werd. Deze week wordt het met een klinkend hoogtepunt afgesloten. Woensdag gaat 'Sabbat in Paradise' in wereldpremière, een film over de muzikale zoektocht naar de joodse identiteit van John Zorn, Anthony Coleman, David Krakauer en kompanen. De film wordt voorafgegaan door een toelichting van Anthony Coleman over wat die Radical Jewish Culture inhoudt, met een solokonsert als uitsmijter.

De film bestaat eigenlijk uit twee delen: een jiddisch volksverhaal over een rabbi die reist en reist, maar nooit ergens lijkt aan te komen enerzijds, anderzijds volgen we de verschillende matieren waarop hedendaagse joodse muzikanten een antwoord zoeken op de vraag wat het jood-zijn voor hen en hun muziek betekent. De twee delen volgen niet chronologisch op elkaar, maar zijn met elkaar verstrengeld. Zo worden bijvoorbeeld de rollen in het jiddische verhaal — dat in stemmig zwartwit gefilmd is — vertolkt door muzikanten die figureren in het andere verhaal, dat in kleur gefilmd werd.

Krakeel

Het verhaal van de dwalende rabbi die aanvankelijk steeds verder trekt omdat hij geen slaapplek vindt, is een metafoor voor één van de meest kenmerkende eigenschappen van het joodse denken. "Vragen beantwoorden door er meer te stellen is altijd een hoeksteen van het joodse intellectuele gekrakeel geweest", zegt criticus Josh Kun. De rabbi lijkt uiteindelijk een 'antwoord' te vinden in de muziek die hij hoort, net zoals de zoektocht van Zorn of Coleman een muzikale ontdekkingsreis is. De katalisator van de hele groep is het Radical Jewish Music festival, dat John Zorn vanaf 1992 organiseerde. De schakel tussen de verschillende muzikanten was hun joodse roots en de kern van die festivals werd dan ook door Coleman geformuleerd als "What holds this together as Jewish music?". Traditioneel denkt men bij joodse muziek aan klezmermuziek. Die muziek is in de joodse traditie altijd verbonden geweest met religie en poogt een uitdrukking te zijn van de joodse ziel. Maar de joodse gemeenschap heeft steeds minder invloed op de levenswijze van jonge joden. Dat al die jongeren zomaar de klezmermuziek van hun ouders of grootouders zouden naspelen is geen optie. Ze spreken liever van 'de klezmer-renaissance': "wij zullen het (klezmer-)muziek, nvdr) authentiek spelen zoals wij

het begrijpen, dat wil zeggen dat we de jazz en de rock waarmee we opgroeiden niet uitsluiten, en dat we onze politieke opvattingen niet uitsluiten," aldus muzikante Alicia Svigals.

Coleman verduidelijkt hoe zij de muziek verderzetten. Ze proberen de klezmermuziek te reduceren tot een enkele schreeuw, zoals je een roman kunt herleiden tot zijn kern. Vanuit die schreeuw proberen ze een nieuwe muzikale taal op te bouwen, die niet zou kunnen bestaan zonder de joodse muziek en cultuur. Van daaruit vertrekt Marc Ribot als hij tekeer gaat op zijn elektrische gitaren, of Coleman als hij op zijn piano slaat. Ze zoeken dus naar een andere, nieuwe vorm van expressie, die vooral geworteld is in de emotionele kracht van de klezmermuziek. "But how much can you mess with the music you inherited", vraagt iemand zich af.

Wat zij eigenlijk doen is de klezmermuziek uit zijn kontekst trekken, en van daaruit vertrekken om een nieuwe eigen traditie op te bouwen. Klezmermuziek had nooit kunnen ontstaan buiten de joodse religie, maar nu staat men op een punt waar iedere kunstenaar voor zichzelf moet beslissen of klezmermuziek verbonden is met religie. En als dat niet zo is, blijft de vraag wat dat wel het 'joodse' van die muziek uitmaakt. In korte stukjes leggen de verschillende muzikanten uit hoe zij die zaak zien.

Voor Frank London is joodse muziek van een bepaalde plaats altijd verbonden met niet-joodse muziek van dezelfde plaats. Hij wil dan een "organische synchroniteit" tussen die twee zaken creëren, waarbij hij zichzelf ziet als het derde element. Gitarist Marc Ribot zegt dat bepaalde delen van de joodse traditie op een poëtische en filosofische manier in hem resoneren, maar dat hij absoluut niet geïnteresseerd is in het "proberen zich te gedragen als een jood." Wat opvalt is dat ze allemaal heel emotioneel, gedreven reageren als ze dit vertellen of als ze muziek spelen. De geluiden uit de piano van Coleman of uit de gitaar van Ribot kun je zien op hun vaak verwrongen gezichten. Muziek is geen vrijetijdsbesteding waar ze een paar uur mee bezig zijn en die ze dan voor de rest van de dag vergeten. Ze kunnen niet niet ermee bezig zijn. De situatie van de joden in de Verenigde Staten wordt vergeleken met die van de zwarten. Zwarten kunnen nooit niet-zwart zijn. De meeste joden zijn blank: als zij de band met hun religie doorknippen, wat onderscheidt hen dan nog van de andere Amerikaanse blanken? Wat definieert dan nog hun jood-zijn?

Met deze vraag zitten we bij de kern van het probleem: uiteindelijk is elk van deze mensen op zoek naar zijn identiteit. Vandaar de beelden van het hedendaagse New York, waar vele Amerikaanse joden

Stuc en Klapstuk zoeken

Stuc en Klapstuk zoeken vrijwilligers voor taken als affiche- en brochureverspreiding, transport, zaalwacht, decoropbouw- en afbraak. In ruil krijg je vrijkaarten voor de Stuc- en klapstukactiviteiten. Er is een wekelijkse bijeenkomst voor vrijwilligers op maandavond om 18 u. op de eerste verdieping van Stuc. Meer info krijg je op het Stuconthaal of telefonisch op 23.67.73 (vragen naar Katrin).

(bd)

vandaan komen. Het leven in de grootstad en de gebeurtenissen bepalen voor een groot stuk mee de identiteit; in zekere zin neemt dit misschien de plaats in van de religie. Alhoewel ook al voor de oorlog, in Hongarije bijvoorbeeld, klezmermuziek beschouwd werd als Grootstadtmusic, gewoon een andere vorm van jazz.

Spook

Coleman en geestesgenoten zijn bezig met niet minder dan het ontwikkelen van hun eigen traditie, uitgaande van een eeuwenoude overlevering. Een nieuwe traditie waar jazz, klezmer, rock en andere genres versmelten, en waarbij de muzikanten zelf het joodse element niet kunnen bepalen: "there is a feeling, a sensibility; but I can't give you a definition of what that esoteric something is." Muzikale categorieën vinden ze niet zo belangrijk. Wel belangrijk is de vraag waarom iemand wil behoren tot een traditie of waarom iemand daar absoluut niet mee wil geassocieerd worden. Een tipisch joodse manier om de identiteitsvraag te formuleren trouwens. Het enige wat ze wel weten is dat hun muziek radikaal is omdat ze breekt met het stereotiepe beeld dat mensen hebben van hoe 'de' joodse muziek moet klinken. Het element dat de verscheidenheid van muzikanten verbindt, is zijn joodse roots en de vraag hoe ze ermee moeten omgaan in hun leven en muziek. Het besef dat ze hun

joodse traditie moeten maken. Vandaar 'Radical Jewish Culture'.

Jood of niet-jood, ieder mens wordt geconfronteerd met de vraag wat hem bepaalt, wat hem maakt zoals hij is. Zelfs al hebt u nog nooit van (neo)klezmermuziek gehoord, de kracht en de waarachtigheid ervan blijven sterk nagalmen.

Benny Debruyne

Anthony Coleman's Radical Jewish Culture Night begint op woensdag 5 februari om 20.30 u in Stuc. Op dezelfde dag, om 22.30u, wordt 'Sabbat in Paradise' vertoond.

H33cl = 48FR

Café De Flint

Elke weekdag open van 11 uur tot 3 uur. Zaterdag vanaf 15 uur. Zaterdag gesloten.

Voordeliger reizen kan écht niet.

Promotionele reisformules heel het jaar door.

Exclusieve 'luchtvaart'-trein'-bus' tarieven voor studenten en jongeren.

Dé laagste luchtvaartprijzen wereldwijd voor iedereen.

Airpassen en around-the-world tickets.

Last minute aanbiedingen.

Dé voordeligste citytrips en verblijven 'à la carte'.

Rondreizen met internationaal karakter.

Aantrekkelijke huurwagenformules.

Studenten- en jongerenkaarten.

Annulerings- en reisbijstand-verzekeringen.

Connections Leuven
Tiensestraat 89,
3000 Leuven
TEL: 016/29.01.50

Connections Hasselt
Botermarkt 8,
3500 Hasselt
TEL: 011/23.45.45

Ook te Aalst, Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Liège, Louvain-La-Neuve, Mechelen, Mons, Namur en Turnhout.

TELE sales: 02/5500.100

Leuven nog veiliger

inds juli vorig jaar is het Leuvense stadsbeeld aangevuld met het intussen relatief bekende fenomeen van de stadswachters. Relatief bekend, maar echter vaak nog het voorwerp van een aantal verkeerde opvattingen, onder meer over de aard van hun bevoegdheden. Bevoegdheden die trouwens sinds kort vatbaar bleken voor een lichte uitbreiding. De stad Leuven blijkt tevreden te zijn over de samenwerking.

Bij de aanvang van het project bestond er een zekere argwaan over de taakomschrijving van die stadswachters. Hier en daar werd de vraag gesteld of de stadswachters gebruikt werden als 'ogen van de politie', met andere woorden, als verlengstuk van het politie- (of repressie-) apparaat.

"Deze visie is duidelijk onjuist", aldus stadswachtcoördinator Christel Martens, "stadswachters staan volledig los van de politie. Zij hebben geen enkele bevoegdheid om een proces verbaal op te maken. Hetgeen zij doen is de preventiedienst rapporteren en informeren, die op haar beurt de door de stadswachters gesignaleerde problemen (putten in de weg, telefoonsellen die vernield zijn, systematische foutparkeerders, enzovoort) doorgeeft aan de bevoegde diensten, zoals bijvoorbeeld Belgacom." Stadswachters zijn trouwens zeker niet alomtegenwoordig in Leuven, wat moeilijk is met een ploeg van ongeveer 65 man.

Verder bestaat er ook enige verwarring over wie nu juist stadswachter kan worden. Naast het creëren van een gevoel van subjectieve veiligheid onder de Leuvense bevolking, is het project bedoeld om langdurige werklozen (minstens drie jaar, of twee jaar voor schoolverlaters en veertigplussers) te ondersteunen in hun zoektocht naar werk — reeds twee van de stadswachters zijn daarin reeds geslaagd. In het geval er een overaanbod van kandidaten zou zijn, is het bovendien zo dat laaggeschoolden en oudere werklozen voorrang krijgen. Maar ook universitaires kunnen zich in de stadswachterij gooien, wat het beeld van de laaggeschoolde stadswachter enigzins nuanceert.

Stadswachter wordt je trouwens niet zomaar: kandidaten moeten eerst nog een selectieprocedure doorlopen, waarbij de motivatie van de betrokkene wordt nagegaan, en gekeken wordt hoe hij/zij reageert in bepaalde situaties. Wie zich agressief toont in zijn reacties, wordt niet opgenomen voor de uiteindelijk twintig uur durende opleiding. Daarin wordt het verkeersreglement opgefrist, kennismaking met de bevoegde stadsdiensten en worden communicatietechnieken aangeleerd. Ook mensen met een strafblad of een onvolgende kennis van het Nederlands komen niet in aanmerking. Als je in aanmerking komt voor het PWA-statuut, kan je stadswachter worden. Daardoor wordt de ter-

mijn verlengd voor eventuele schraping van de werkloosheidsuitkering. Maar hoe Christel Martens toegeeft dat "deze lichte dwang bestaat, is het toch zo dat ongeveer negentig procent van de stadswachters uiterst gemotiveerd zijn, en ze hun werk altijd vrijwillig doen."

Klusjes

Wat is er dan bijgekomen aan bevoegdheden? Voor het project milieu, één van de drie projecten waarin de stadswachters tewerkgesteld kunnen worden, is er

iets veranderd. Voor het hoogbouwproject is er op het vlak van de sociale contacten een aanpassing gebeurd: stadswachters mogen voortaan de 'wijkmanagers' helpen in het organiseren van activiteiten van de wijken die de sociale omgang moeten helpen bevorderen. Verder mag er ook occasioneel hulp geboden worden aan invaliden of ouderen, bijvoorbeeld bij het buitenzetten van de vuilnis of voor het gaan halen van medicijnen. Indien deze hulp van die aard is dat ze permanent nodig is, moet er melding worden gemaakt aan de bevoegde diensten (OCMW, klusjesdiensten, enzovoort).

Bij het derde project zijn er bovenop de reeds bestaande taken nog enkele taken bijgekomen, namelijk die van gemachtigd opzichter bij scholen. Dat behelst onder meer het helpen oversteken van scholieren waar de politie niet aanwezig is, en administratieve ondersteuning bij occasionele

graveerakties van fietsen. "Spektakulair veel is het allemaal niet", geeft Christel Martens aan, "maar in de toekomst kan er eventueel nog bijgesleuteld worden. Dat men in de stad tevreden is over de samenwerking, bewijst dat we goed bezig zijn. Er bestaan trouwens — voorlopig nog vage — plannen om een evaluatie te doen. Het grote probleem is hoe we kunnen meten in welke mate de stadswachters bijdragen tot de veiligheid in de stad. Om een voorbeeld te geven: we hebben van de stadswachters gehoord dat men meer en meer de vuilniszakken op het gepaste moment in de juiste zakken buiten zet. De vraag is echter in hoeverre dit een verzevenlijking is van onze mensen en in hoeverre andere diensten hierin bijdragen. En dit is dan nog een vrij zichtbaar effect, maar hoe meet je zo iets als het 'subjectieve veiligheidsgevoel'?"

Dietmar Bosmans

Mark Vanrunxt danst 'Fortitudo' in Stuc

Onbereikbare verstilling

chte dansliefebbers kennen Mark Vanrunxt wel, maar voor het grote publiek is hij nog steeds een onbekende. Nachts maakte hij, samen met twee andere Vlaamse dansenoren — Anne Teresa de Keersmaecker en Jan Fabre — in het begin van de jaren tachtig furor in de danswereld. Terwijl Jan Fabre en Rosa, het dansgezelschap van De Keersmaecker, een internationale reputatie verwierven, verdween de rijzige Antwerpenaar echter stiltejes van het toneel. In 1994 presenteerde hij 'Antilichaam', een choreografie die zijn dansende wederopstanding inluide. Een jaar later bracht hij 'Dies Irae', het lentedeel van een vierluik met de seizoenen als thema. 'Fortitudo' is een voorstelling die rond de winter is opgebouwd, en reeds in december werd getoond in Stuc, als toonmoment. De vraag is maar of Vanrunxt/Hyena met deze nieuwe choreografie de — ongetwijfeld hooggespannen — verwachtingen kan inlossen.

Na de première in Berchem presenteert Stuc op 4 en 5 februari de nieuwste productie van de zesendertigjarige Mark Vanrunxt, die, samen met Annamir Van der Pluym, Rosa Hermans en Eric Raeves, zelf meedanst op muziek van Bach De Clerck. Net als Vanrunxt debuteerde de Nederlandse Van der Pluym bij Jan Fabre, waarna ook zij solo ging. Op Klapstuk '95 danste zij twee solo's, 'Solo P' en 'Solo M', die — gezet op de cellosuit van Bach — fel gesmaakt werden door het publiek. Ook Eric Raeves is geen dansroentje. Zelf choreograaf, danste hij al eerder bij Vanrunxt en Catherine Massin. Naast dansdocent en kostuumontwerper is ook hij nu opnieuw bezig met eigen producties. De jongste van de vier is Rosa Hermans, in 1991 afgestudeerd aan de dansacademie van Arnhem, en geen onbekende voor Raeves. Zij werkte

reeds mee aan zijn producties, evenals aan die van Alexander Baervoets.

'Fortitudo' ken't een 'verstilte' start, die uiteindelijk niet leidt tot een klimax, zoals misschien verwacht kan worden. "De aangename herinnering aan wat men had en het verdriet om het verlorene" is de centrale leidraad waarin de vier dansers zich uiterst individueel, zonder de minste interactie, bewegen op de scène. Fortitudo heet een "ontmoeting van het hemelse en het aardse" te zijn, het geometrische en het vluchtige. Deze ontmoeting leidt tot een noodzakelijk evenwicht, een verstilling. Met zo'n omschrijving weet elke rechtgeaarde toeschouwer dat hij geen beheerste, grensoverschrijdende en kwasi akrobatische dans als die van Wim Vandekeybus of het sensuele, speelse en aardse werk van Rosa hoeft te verwachten. Vanrunxt danst zijn eigen 'demonen', in de vorm van soms vleuggellamme maar vloeiende, zeer 'kleine' bewegingen, die door de vier dansers met veel gevoel en zin voor timing worden uitgevoerd. Hun uitgestrekte armen lijken de hemel te willen omvatten, maar ze blijven — jammer genoeg? — met hun voeten op de grond. De ijsblauwe wintersfeer, die geaksenteerd wordt door de belichting en de kledij van de dansers — ontwerpen van Vanrunxt, Raeves en Martin Margiela — onderstreept de verinnerlijking van deze dans, die eindeloos doorgaat als een cyclische kurve.

Halzen

Waar Vanrunxt's choreografie inboet aan sensatie, vertoon van (lichaams)kracht en expressie, wordt dit enigzins gecompeniseerd door de voelbare nabijheid van de dansers. Lichamelijke aanrakingen zijn onbestaande, de dansers zitten gevangen in hun eigen kokon. Het cyclische van dit jaargetijde — een trage overgangsrutus van verstilde dood naar nieuw leven — brengt Vanrunxt in de choreografie minimaal tot uiting. De dansers bewegen, ieder onafhankelijk en in overlappende fasen, reikhalzend, op de toppen van hun tenen, en

verdwijnen dan weer naar de achtergrond. Vooral Van der Pluym blinkt hierin uit met een bijna grenzeloze beheersing van de — zeer beperkte en beperkende — expressieve mogelijkheden die de choreografie biedt. De dansers lijken immers allen te bewegen in korte, staccato uitgevoerde, minimale momentopnames van naar binnen gekeerd zijn. Uit dit zachte 'harnas' is geen ontsnappen mogelijk. En nu is het wachten op de zomer.

Ann Bries

Mark Vanrunxt/Hyena danst 'Fortitudo' in de Vlamingenstraat 83 op woensdag 4 en donderdag 5 februari. Het wintergetijde begint om 20.30 u en kost 200/300 frank.

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 16
20 januari 1997

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofdredactie: Annemie Deckx
Redaktiesekretaris: Ann Bries
Redactie: Dirk Bernard, Benny Debruynne, Bart Eeckhout, Martijn Graumans
Doka: Ann Bries, Dirk Bernard, Peter Creemers
Medewerkers: Veerle Beernaert, Quinten Boijen, Dietmar Bosmans, Wendy Danko, Bart De Schrijver, Raf Gerits, Jan Govaerts, Koen Joly, Thierry Laenen, Lorin Parys, Frank Ribbens, Pieter Van Heck, Frouke Wouters
Layout en vormgeving: Martijn Graumans
Dtp: Filip Dekeukeleere, Hans Vandenaebale, Steven Schoorens
Spelling: Ann Bries
Cartoons: AB, Steven De Rie, Peties
Catering: Effi
Afzetmarkt: Thierry
Eindredactie: Ann Bries en Thierry Laenen

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
Iedere vrijdag namiddag om 16.00 u
Evaluatiecommissievergadering
woensdag 12 februari 17.00 u

Studentencafe
DE RECTOR

Oude Markt 4
LEUVEN

Oriënteren of toelaten? Een maatschappelijk verantwoorde politiek

De Psychologische Kring organiseert op
dinsdagavond 4 februari om 20.00 u
in de Grote Aula van het MTC

een debat met:

Minister onderwijz Luc Van den Bossche
Rektor Oosterlinck
An Hermans, voorzitter van de koepel Vrije PMS-centra
Ludwig Deweghe, studentenvertegenwoordiger

zoekertjes

Zoekertjes zonder kommersieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 frank per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5. Via e-mail kan ook op veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

√ Wil degene die vorige maandag in Acco mijn groene Kiplingrugzak per ongeluk meenam die zo snel mogelijk met inhoud terugbezorgen? Ik heb binnenkort examens van de cursussen die erin zitten, en het Kliopresidium heeft er ook dringend papier uit nodig. Bovendien ben ik erg gehecht aan mijn vulpen. Mag afgeven worden in fak Letteren. √ Eveline, wanneer word je lid. √ Voor al degenen die het nog niet zouden

doorhebben: Sarah Punk is God. Te bezichtigen alle dagen of meer in Fak L5W.
 √ Aan Katrien en Eveline: als ik ooit nog eens een huwelijksburo nodig heb, weet ik jullie te vinden. F.
 √ De meisjes van homojongeren Het Goede Spoor hebben het op donderdag 13/2 over kinderen in een lesbische relatie. 20.00 u, MSI, Ravenstraat, afspraak aan de hefboom. Meer info: PB 113, 3000 Leuven-3.
 √ Heeft u behoefte aan een nieuwe zedenmeester: stem Eveline. Orde en rust verzekerd + ideaal in indelingen.
 √ Donderdag 6/2: lezing over de verschillende betekenissen van het woord 'habee', door Hans M.
 √ Dag Hans, 't is hier de Rob, he. Maar vreest niet, ik bedoel het goed. En Wim; you say gun, I say p'st'! Veel chance bij de Münchener WienerdorHosen.
 √ Katrientje, jong geleerd is oud gedaan, nietwaar. Als je ooit veroordeeld wordt, kom ik voor je getuigen.
 √ Wees het Interfakultair voor. Kom spioneren in Pangaea, woensdag.
 √ Gezocht: 2 hardcorefreaks (bassist en gitaarwonder) om drumster en zanger te vervlijden. Zich melden tijdens het weekend op 02/687.76.41 (Saar). Liefst geen nerds, Edwin.
 √ Gezocht: goede advocaat voor opstellen van huwelijkskontraat. Honorarium: één stier.
 √ Eveline, je bent zelf blamabel.
 √ De jongens van homojongeren Het Goede Spoor organiseren op 10/2 een avond met als thema "Seksualiteit, welk (vies) beest is dat?". 20.00 u, Ierse Predikherenstraat 25. Meer info in neutrale omslag via PB 113, 3000 Leuven-3 of 20.06.06.
 √ Bij Katrien een das dragen, is om problemen

vragen.
 √ Gezocht: Lieve L. in de les archeologie.
 √ Ikke nu weten wie je zijt, Rico.
 √ Giovanna, ik mis uw schouder, Fre Rico.
 √ Chuck U. Farley dankt de Pyro-redactie voor de betoon de waardering.
 √ Thanks to Flirt vanwege de Onverbidelijke Zoener.
 √ Duisternisje, allemaal goed en wel van Saar en dat warme bed, maar dan liefst niet in dat van mij, Kusje, darkman.
 √ Duisternisken, allemaal goed en wel van Steven en dat warme bed, maar please gimme a break!
 √ Bericht aan vrouwvolk uit fak L & W. Joost zoekt lief voor over twee weken. Vrouwelijk niet noodz., gn. erv. nodig, moet kunnen afwassen, stouzuigen en ontluizen.
 √ Jawel 't is echt waar, Ayco.
 √ Komt Veto ook in Antwerpen?
 √ Heeft er iemand Kris in de fak gezien? Hij mag de rekening van de morning-afterpill komen ophalen aan de toog.
 Jeroen Descamps zoekt nog steeds the missing link.
 √ Voor al uw plezier, mijd Edwin.
 √ En wat met de cookies bij Ulyssis?
 √ The eX-Posse (okee duerinxck, ik weet dat het op nix trekt) meldt de dood aan Low-down. Hahahahaha. By the way: dag Turbo-D. Komde gij mee skaten? Ge moogt samen met Jeroen Gooly zijn
 √ Tot zover de Rob. Dank u voor uw aandacht.
 √ Kom er wat verse adem zoeken! Alle sprookjesprinsessen en -prinsessen welkom. Hoogachtend, de koning.

√ Uw Ex-Friend is terug van weggeweest. Na Glastonbury, Pinkpop, de rockally en Roskilde nu in Pangaea, midden de week. Terug vriendjes?
 √ Ziet u het even niet zitten? Kom wat Valium nemen, woensdag.
 √ Hi, Led Krokot, doen we wat met Gallows Pole? Choral-prelude in c-klein: Andante. Alvast tot woensdag.
 √ Gianni, goed spelen hi!
 √ Ik zoek een wasman. Gelieve zich aan te melden met waspoeder, verzachter en strijklizer op nummer 20.12.06.
 √ Veto-hoofdredacteur zoekt nieuw schuim.
 √ Gezocht: verloren tekst en muziek van 'Hotellounge', voor dronken slaapkop.
 √ Dag Filip, deze week weer niets gevonden? Kom in 't vervolg wat later thuis. Misschien moet je wat harder werken in Brussel. A.D.
 √ Supervrouw zoekt mattenklopper voor nieuwe vent (mag hard zijn).
 √ M. doet het met de matrik.
 √ De koe herkauwt. Dat is haar specialiteit.

JO MEUWISSEN bvba
 Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD'S met of zonder D.J. KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

Het Besloten Land
 trading cards

verzamel ze!

GEFLOPTE GADGETS

Landenstaker
 Escalibur
 schaar
 schroefendraaier
 Landenstaker
 Landenstaker

RODE RIDDER - ZAKMES

STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
 Parijsstr. 16 * Tel. 22 58 40

agenda & ad valvas

DOOR MARTIJN GRAUMANS

DINSDAG

19.00 u **THEMA-AVOND** Avond over methodescholen: Dalton, Montessori, Steiner, in Psychologisch Instituut 91.93, toeg. 50/70/90. org. Pedagogische Kring.
 20.00 u **FILM** 'Land & Freedom' van Ken Loach, in K.C. Oratorienhof, org. Masereelfonds.

WOENSDAG

12.30 u **VORMING** De tweede van drie sprekers komt vertellen over zijn werk in de pedagogische praktijk: sociaal pedagoog Erik Herrebosch, in Aula MTC 00.74, toeg. gratis, org. Pedagogie.
 13 u **KONSERT** Jazzkonsert door Louis Sclavis op klarinet, in Labo voor historische industriële machines, kampus Arenberg, toeg. gratis, org. Kultuurcommissie KU Leuven.
 14 u **FILM** 'Het afscheid' van Roland Verhavert uit 1966, naar de roman van Ivo Michiels; met Julien Schoenaerts, Petra Laseur en Senne Rouffaer. Over de man die vaak zijn tanden poetst en dan op reis gaat, in Vlaams Filmmuseum (Vanderkleenstraat 30), toeg. 50/30/20. org. Vlaams Filmmuseum.
 20.00 u **DEBAT** Panelgesprek rond kinderen en echtscheiding, met verschillende hulpverleners, in Monseigneur Sencie-instituut 03.18, toeg. 50/70/90. org. Pedagogische Kring.
 20.00 u **DANS** Bert Van Gorp en zijn gezelschap Contrecoeur dansen 'Boeken en juwelen', losweg gebaseerd op 'De kersentuin' van Anton Tsjechov, in Schouwburg, toeg. 450/350 (en studentenkorting), org. K. C. Leuven.
 20 u **FILM** 'Antonia' van Marleen Gorris uit 1995, met Willeke van Ammelrooy, Jan Declair, Els Dottermans en Dora Van der Groen. Gevolgd door bespreking van kenneer Freddy Sartor, in Vlaams Filmmuseum (Vanderkleenstraat 30), toeg. 50/30/20. org. Vlaams Filmmuseum.
 20 u **VERGADERING** Open werkingsvergadering, in Couperos & Cocteau, eerste verdieping, Diestsestraat 245, org. Labyrint.

20.30 u **KONSERT** Anthony Coleman komt in het kader van een 'Radical Jewish Culture Night' enerzijds de Joodse muziek en de 'Radical Jewish Culture Movement' toelichten, en anderzijds spelen op piano en orgel, in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.
 20.30 u **DANS** Hyena dans 'Fortitudo', van choreograaf Marc Vanrunxt, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

DONDERDAG

12.30 u **VORMING** Een derde van drie sprekers komt vertellen over zijn werk in de pedagogische praktijk: sociaal pedagoog Wilfried Vanneste, in Aula MTC 00.74, toeg. gratis, org. Pedagogie.
 20.00 u **LEZING** Kilu Nyasha, exlid van de 'Black Panther Party for Self-defense' komt een lezing geven over politieke gevangenen in de VS, over repressie, racisme en de bevrijdingsoorlog. Ze laat ook de situatie in Europa en België aan bod komen, in Parkstraat 14, toeg. Vrije bijdrage, org. Tegenstroom en Los Buenos.
 20.00 u **KONSERT** Symfonisch orkest van het Lemmensinstituut speelt in Konzertzaal Lemmens, org. Lemmensinstituut.
 20.30 u **TEATER** Monoloog door Ugo Prinsen: 'Mijne wissel ligt goed, maar hij komt niet door', in Pieter De Somer, toeg. 50/70/90, org. Pedagogische Kring.
 20.30 u **DANS** Hyena dans 'Fortitudo', van Choreograaf Marc Vanrunxt, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

VRIJDAG

22.00 u **FUIF** Halebifui, in Albatros, Brusselsestraat, org. L'Heure Exquise.
 20.00 u **KONSERT** Leuvens alumni-orkest onder leiding van Peter Devos speelt Mozart, Schubert, Britten, Stravinski, in Romaanse Poort, org. Alumniwerking KU Leuven, info 22.21.13.
 20.00 u **KONSERT** Will Tura, in Schouwburg,

ZATERDAG

BADMINTONTOERNOOI Toernooi, waarvan de opbrengst geschonken wordt aan de zaak Lily, Info 35.00.69, in Sporthal van Heverlee, org. Labyrint.
 21.00u **FUIF** Lesbiennefui. Opbrengst geschonken aan de zaak Lily, in Blauwe Kater, org. Labyrint.
 14.30 u **OPERETTE** Het gezelschap De Nete speelt en zingt 'Victoria en haar huzaar', in

Schouwburg, org. KC Leuven.
 20.00 u **OPERETTE** Het gezelschap De Nete speelt en zingt 'Victoria en haar huzaar', in Schouwburg, org. KC Leuven.

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** Fred Jakobs speelt luitmuziek van Denis Gaultier, Charles Dufault en Jacques Gallot, in Romaanse Poort, toeg. 200/ kinderen gratis, org. KC Leuven.

Bios

• 04/02 Kultuuravond. • 06/02 om 21 u: Redaktievergadering, in Parkstraat 14.

Crimen

• 04/02 om 18.00 u: Bijzondere Werkgroep Onderwijs, in DV 91.20 (vergaderlokaal Crimen).

LBK

• 08/02 Galabal, in Zaal Postiljon in Aarschot.

Medica

• 04/02 om 22.00 u: Half-Time, in Doc's Bar.
 • 04/02 om 22.00 u: Vergadering WGMO GZZ (Diskussie hervormingen in de gezondheidszorg), in CeRa. • 05/02 om 22 u: Half-time, in Doc's bar. • 06/02 om 22 u: Halftime fuif, in Lido. • 07/02 om 15.57 u: Artsenzonder-Grenzenbezoek in Jette, in Station Leuven. • 07/02 om 21 u: Auw' zakkenavond, in Doc's Bar. • 09/02 om 22 u: Klassieke avond, met het Medica-orkest, in Muza. • 10/02 om 21 u: Eerstekandavond, in Doc's Bar.

Pedagogische Kring

• 04/02 om 21.00 u: Fuif orthopedagogiek tvv

Polenreis, in Rumba. • 06/02 om 23 u: Vrouwenavond, in Kalkaer.

Politika

• 05/02 om 12 u: Kultuurkafec, in Pangaea, toeg. gratis. • 05/02 om 20.30 u: Culturele avond, met optredens, in Pangaea, toeg. 100/120.

Portulaca

• 05/02 om 20 u: Welcome-goodbye-party, in Blauwe Kater. • 05/02 om 22.00 u: Welcome-goodbye-party, in Blauwe Kater.

Psychologisch Kring

• 06/02 Travestie-avond. Waarop jongens de kans krijgen uit te pakken met een sexy siel benen, en meisjes de stoere bink mogen uithangen. De verklede kristen gratis bier, en er is een prijs voor de best verklede miss en mister, in Shrink. • 10/02 om 20.00 u: Filmavond, met 'Strange Days' en 'Sleep With Me', in Shrink, toeg. 60/100.

VTK

• 05/02 om 22.30 u: Dartstoernooi, in 't Elixir. • 09/02 om 22.00 u: Happy Hour, in 't Elixir.

Alweer vier nieuwe eredoktoren

Nog meer petten en lintjes

Het jaarlijks patroonsfeest van de Alma Mater was een waar succes. Veel volk (hoewel niet altijd gewenst), vele prominenten, een uitgekend scenario en een dagje vakantie voor de studenten van de KU Leuven. Een sfeerbeeld.

De tot Amerikaan genaturaliseerde Egyptenaar Ahmed Zewail overweegt even de Leuvense nationaliteit aan te nemen. De etnisch verantwoorde eredoktor mocht geen toespraak houden, waardoor het voor het grootste deel van onze bevolking nog altijd niet duidelijk is wat het surplus van de femtochemie voor het Vlaamse huishouden inhoudt. Het heeft alleszins iets met snelheid te maken, zo bleek uit de speech van zijn promotor professor De Schryver.

Philippe Herreweghe was ongetwijfeld ten zeerste opgetogen over de geslaagde interventie van het Leuvense Universitair Koor die — in tegenstelling tot de Baskische nationalist — wél de keel mochten opensperren. En dat deden ze.

In deze tijden van groeiende secularisering is het een hart onder de riem om te zien dat de Vlaamse intelligentsia nog entoesiast en massaal ter kerke gaan. De professoren van de Fakulteit Lichamelijke Opvoeding en Kinesiterapie kan u herkennen aan hun witte lintjes. Daarmee protesteerden ze tegen de beslissing van Van den Bossche, die de opleiding kinesiterapie aan de universiteit wil onttrekken. Misschien waren ze toch maar beter in trainingspak gekomen.

De kersverse eredoktor Martha Nussbaum, een van de schaarse vrouwelijke genodigden, haalt het met twee lengten voorsprong op de Leuvense burgemeester Louis Tobback en Ahmed Zewail.

(foto's Peter Creemers)